

जनकपुर

टुडेको सम्पर्क नं.
९८५४०२६०२५,
९८०१६२६०२६,
०४१-५९११०१
विज्ञापनको लागि मात्र
jtodaynews@gmail.com

छिटो र सर्वाधिक बिक्री हुने

मधेशको पहिलो 'क' वर्गको राष्ट्रिय दैनिक

जनकपुर टुडे

Janakpur Today Daily

www.ejanakpurtoday.com

वर्ष २६

अंक १५३

२०८१ साल कार्तिक ९ गते शुक्रवार (25 October, Friday, 2024)

पृष्ठ ८

मूल्य रु. ५१-

सुनसान सुन बजार

दीपावली आउन लाग्दा पनि व्यवसायीमा छैन उत्साह

टुडे समाचारदाता

जनकपुरधाम । सुनको भाउ लगातार बढेपछि जनकपुरधाममा गरगहनाको माग घट्दा बजार सुनसान देखिन थालेको छ ।
दशैं, दीपावली र छठ पर्वको अवसरमा विशेष गरी बिक्री हुने सुनका गरगहना पसलहरू यसपटक भने प्रायः अत्यावश्यक बाहेकमा उपभोक्ताले खरिद नगरेको सुनचाँदी व्यवसायीहरू बताउँछन् ।
दिनातिदिन मूल्य बढेर तोलाकै १ लाख ६६ हजार नाघेपछि गरगहनाको माग घट्न पुगेको जनाइएको छ । महँगो मूल्यका कारण तिहार आउन लाग्दा पनि सुनचाँदी व्यवसायीमा उत्साह भने देखिएको छैन ।

सामान्य अवस्थामा तिहारमा सुनचाँदी धेरै बिक्री हुने गर्छ । विशेषगरी धनतेरसका दिन सुनचाँदी ठूलो परिमाणमा बिक्री हुने गरेको छ । तिहारकै लागि भनेर विभिन्न खाले नयाँ डिजाइनका गरगहना बनाएर राख्ने गरेका व्यवसायीहरू यसपालि माग नै नरहेको बताउन थालेका छन् । सुनचाँदीको मूल्य निरन्तर उकालो लाग्दा कारोबार घट्दै गएको उनीहरू बताउँछन् ।
महँगो मूल्यका कारण गरगहनाको माग नरहेकै कारण तिहारका लागि भनेर खासै तयारी नगरेको सुनचाँदी व्यवसायीले बताउन थालेका छन् । नेपाल सुनचाँदी व्यवसायी महासंघ मधेश प्रदेशका महासचिव मनिष रमण साहले तिहारका लागि विशेष तयारी गर्ने उत्साहजनक अवस्था नरहेको बताए ।
महासचिव साहले भने, 'सुनको भाउ

अत्यधिक महँगो भएका कारण गरगहना धेरै बनाइएको छैन,' उनले अघि थप्दै भने, 'सुनको मूल्य महँगिएपछि गरगहनाको माग घट्यो, तिहार आउन लाग्दा पनि व्यवसायीमा उत्साह नहुनुको कारण खस्कदो अर्थतन्त्र र महँगो नै हो ।'
धनतेरसको दिनचाहिँ कारोबार बढ्दा कि भनेर उनको आश रहे पनि विगतका तिहारमा जस्तो कारोबार हुनेमा दुःख छैनन् ।
बजारमा माग नरहेका कारण बैंकहरूले एक महिनासम्म सुनको आयात नै गरेका छैनन् । सो अवधिमा बैंकमा रहेको १८० किलोग्राम सुन व्यवसायीले किनेका छन् । जबकि तिनै व्यवसायीले दैनिक १० किलोग्रामले माग नधान्ने भन्दै कोटा बढाएर २० किलो पुऱ्याउन लागेको थियो । बैंकसंग खरिद गरिएको सो सुन

स्टकमै रहेको व्यवसायीहरूको भनाइ छ ।
नेपाल सुनचाँदी व्यवसायी महासंघ मधेश प्रदेशका महासचिव साले सुन महँगो भएकोले तिहारमा राम्रो कारोबार हुने विश्वासमा तयारी गर्ने अवस्था आशाजनक छैन ।
स्थानीय सुनचाँदी व्यवसायी राजकुमार साहले भने, 'महँगोका कारण ग्राहकले सुन खरिद गरिरहेका छैनन् । त्यसैले अहिले तिहारका लागि भनेर धेरै गरगहना बनाएर राख्ने अवस्था पनि छैन ।'
विगत वर्षमा दैनिक ४०/५० किलोग्रामसम्म खपत हुने गरेको सुन पछिल्लो पटक मूल्य आकासिन थालेसँगै दैनिक औसत २० किलोग्रामभन्दा कममा भरेको नेपाल सुनचाँदी व्यवसायी महासंघले जनाएको छ ।
व्यवसायीहरूले तिहार लक्षित गरेर १०० किलोग्राम सुन आयात गर्न बैंकलाई

भनिएको छ ।

तर यसबीचमा आफूहरूले सकाएले भन्सार दर घटाउँदा भनेर आयातका लागि वेही समय फर्काइएको महसूसले जनाएको छ ।

सुनको मूल्य भने गत वर्षको कार्तिकमा १ लाख १६ हजार रूपैयाँ रहेकोमा यस वर्षको कार्तिक महिनामा करिब ४० हजार रूपैयाँले वृद्ध भएको महासंघको विवरणमा जनाइएको छ ।

नेपाल राष्ट्र बैंकले यसै वर्षको भदौ मासन्तमा सार्वजनिक गरेको देशको वित्तीय स्थिति सम्बन्धी प्रतिवेदनमा गत वर्ष सोही अवधिको तुलनामा अन्तर्राष्ट्रिय बजारमा सुनको मूल्य ३४ प्रतिशतसम्मले बढेको उल्लेख गरिएको छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय मापदण्ड अनुसार सुनको गरगहना नेपाल-भारत सीमावर्ती क्षेत्रतर्फ सहजै रूपमा पाउन थालेपछि जनकपुरधामको बजार सुनसान देखिन थालेको छ ।

भारतमा नेपालभन्दा सस्तोमा सुन पाउन थालेपछि जनकपुरधाम हुँदै प्रायः उपभोक्ता सीमावर्ती क्षेत्रतर्फको बजारमा गएर सुनलगायतका गरगहनाहरू खरिद गर्ने गरेका कारण पनि त्यसको असर जनकपुरधामको सुन बजार परेको व्यवसायीहरूको भनाइ छ ।

नेपालमा सुनको मूल्यसँगै २० प्रतिशतले सरकारले कर लिइरहेको छ भने सोही कर भारतमा भने ६ प्रतिशतले लिइरहेकाले भारततर्फ सुन नेपालभन्दा सस्तोमा बिक्री भइरहेको एक सुनचाँदी व्यवसायीले बताए ।

अत्यन्त जरुरी सूचना

नेपाल सरकारले ननग्रेडड तथा SEE फेल को लागि उच्च शिक्षामा अध्ययन गर्न बाटो खोल्न, ८० प्रतिशत प्राविक्तक शिक्षामा आधारित पाठ्यक्रम भएको CTEVT बाट स्वीकृत तपसिलको कोर्सहरूमा भर्ना खुल्यो ।

१. प्रि- डिप्लोमा इन कम्प्युटर इन्जिनियरिंग
२. प्रि- डिप्लोमा इन इलेक्ट्रिकल इन्जिनियरिंग
३. सभै इन्जिनियरिंग (अमिन नापी) तालिममा भर्ना खुल्यो
४. डिप्लोमा इन इलेक्ट्रिकल इन्जिनियरिंग - ३ वर्ष कार्यक्रममा केही सीट रिक्त रहेकोले इच्छुक विद्यार्थीहरू समयमै सम्पर्क गर्नुहोला ।

यस कोर्सहरूमा १ वर्षको अध्ययन अध्यापन र ६ महिनाको OJT हुने छ ।

सम्पर्क स्थान

नेपाल टेक्निकल इन्स्टिच्युट, जनकपुरधाम

सम्पर्क नं. ०४१-५२७३३६, ९८०१९२४३३६, ९८०१०४८६९७, ९८५४०२४६०३

भर्ना खुल्यो ! भर्ना खुल्यो !! भर्ना खुल्यो !!!

पुर्बान्चल विश्वविद्यालयबाट सम्बन्धन प्राप्त सबै भन्दा पुरानो, उच्चतम परीक्षाफल, नेपाल इन्जिनियरिंग परीषद बाट मान्यता प्राप्त मधेश प्रदेशको इन्जिनियरिंग कलेजको १६ औं ब्याचमा भर्नाको लागि समयमै सम्पर्क गर्नुहोला ।

BE CIVIL
4 Years

BBA
4 Years

MBA
2 Years

फाराम भर्ने अन्तिम मिति २०८१/७/२२ गते सम्म

सम्पर्क स्थान

सेन्ट्रल इन्जिनियरिंग/म्यानेजमेन्ट कलेज, जनकपुरधाम

सम्पर्क नं. ०४१-५२७३३६, ९८५४०२९८९७, ९८०१०४८६९७, ९८५४०२४६०३

मधेश प्रदेशको राजधानी सांस्कृतिक नगरी
जनकपुरधाम स्थित होटल

ANJANI SUITE

विशेषताहरू

- ◆ लक्जरीरुस रुमहरू
- ◆ ठूलो पार्किङ
- ◆ जनकपुरधामको रमणीय दृश्य देखिने रुफटप रेष्टुरेन्ट
- ◆ EV चार्जिङ स्टेशनको व्यवस्था
- ◆ मल्टीक्वजन रेष्टुरेन्ट, पार्टी हल, कन्फरेन्स हल
- ◆ विमानस्थलबाट पिकअप एण्ड ड्रपको व्यवस्था

सम्पर्क

९८५४०३०५०२, ९८५४०२७५२९

हनुमान मार्ग, कपालमोचनी सर, जनकपुरधाम-८, धनुषा

सुरक्षित रहौं
रोकथाम गरौं
नियन्त्रण गरौं

डेङ्गी रोग डेङ्गी भाइरसबाट संक्रमित एडिज जातका लामखुटेको टोकाईबाट सर्दछ । एडिज जातका लामखुटे पानी जम्मा भएको जुनसुकै भाँडोमा पनि हुर्कन सक्दछ ।

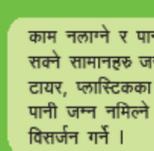
पानी राख्ने भाँडाहरू जस्तै ट्यांकी, ड्रम, बाटा, बाल्टिन आदिलाई लामखुटे नछिर्ने गरी राम्ररी छोपेर राख्नु । साथै पानी जम्न सक्ने ठाउँमा पानी जम्न नदिन नियमित सफा गरौं ।

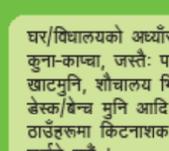
कोठा भित्र लामखुटे भगाउने घुप बाले र लामखुटेको टोकाईबाट बच्ने मलम लगाऔं ।

पूरे शरिर ढाक्ने लुगा लगाऔं ।

काम नलाग्ने र पानी मरिन सक्ने सामानहरू जस्तै बोटल, टायर, प्लास्टिकका बस्तुहरू पानी जम्न नमिल्ने गरि विसर्जन गर्नु ।

घर/विद्यालयको अर्घ्योरा कुना-काप्चा, जस्तै: पर्दा पछाडी, खाटमुनि, शौचालय भित्र, बेस्क/बेन्च मुनि आदि जस्ता ठाउँहरूमा किटनाशक औषधि छर्कने गरौं ।

कप्टिमा हप्ताको एक पटक ऐर कुलर, पानी ट्यांकी, फूलदानी, गमलामा राखिएको फ्लेटहरू राम्ररी सफा गरौं ।

हामी सबै मिलेर मात्र डेङ्गी रोकथाम गर्न सक्छौं ।

लामखुटेले फुल पार्न सक्ने संभावित घर र विद्यालय भित्र र वरपरका पानी जम्ने सबै ठाउँहरू र पानी राख्ने भाँडाहरू खोजी खोजी सफा गरौं र लामखुटेको फुल नाष्ट गरौं ।

सखुवानन्कारकट्टी गाउँपालिका

सखुवानन्कारकट्टी, सिरहा, मधेश प्रदेश

महोत्तरी जिल्लाको जलेश्वर नगरपालिका-१ स्थित हाटियामा छठ पर्वमा आवश्यक पर्ने बाँसका भाँडाकुँडा छिडी, ढकिया, मौनी, पोती, छितनी र कोनियालागायतका किनमेल गर्दै स्थानीय । तस्वीर : रासस

खाँडो जीता नदीमा पुल नहुँदा आवतजावतमा समस्या

सप्तरी । यहाँको तिलाठी कोइलाडी गाउँपालिका-१ स्थित नाकाबाट स्थानीयवासी दैनिक सयौंको संख्यामा भारतीय बजार जान्छन् । दैनिक उपभोग्य वस्तु खरिद तथा उता रहेका आफन्तकहाँ जाने यहाँका स्थानीयको मुख्य बाटो यही हो । यही नाकामा पर्ने खाँडो-जीता नदीमा पुल नहुँदा पैदलयात्रीलाई आवतजावतमा समस्या हुने गरेको छ ।

अन्य समयमा नदीमा कम पानी भएकाले जसोतसो ओहोरदोहोर गरि पनि वर्षायामको बेला जोखिम मोलेर आवतजावत गर्नुपर्ने बाध्यता रहेको तिलाठी कोइलाडी गाउँपालिका-१ का दिपेन्द्र यादवले बताउनुभयो ।

“हाम्रो दिदिबहिनी भारत बिहे गरेर गएका छन्, उताका पनि यहाँ आएका छन्, साउन भदौमा बाढीले आवतजावत गर्न सकिन्न”, उहाँले भन्नुभयो, “तिलाठी, बेल्ही, सकरपुरा, विरपुर, लोखरमलागायत दर्जनौँ ठाउँका मान्छेले यही बाटोहुँदै हिँड्नुपर्छ, अर्को बाटो जाँदा १५/२० किमी घुमेर जानुपर्छ, पुल नहुँदा धेरै समस्या छ ।”

राजविराज भन्सार कार्यालय आगाडि चार दशकदेखि चर्च

(बाँसको पुल)बाट आवतजावत गरिन्थ्यो । पुल बन्नुपर्ने स्थानीयको मुख्य माग हो । नजिकका गाउँलेबाट पुल प्रयोग गरेबापत बसेर धान, चामल, गहुँ लिन र टाढाका व्यक्तिहरूले पुलबाट गर्दा न्यूनतम शुल्क लिने गरिन्थ्यो ।

विसं २०७८ जेठमा चर्चि बनाउन लाखा भारतीय सुखाकमीले रोकेपछि चर्चि पनि छैन । “चर्चि हुँदा त्यति समस्या थिएँ वर्षायाममा साइकल मोटरसाइकल तार्न सकिन्थ्यो”, स्थानीयवासी बेजु साहले भन्नुभयो । भारतीय बजारबाट यस नाकाहुँदै आउने

मालबाहक गाडी वर्षायाममा रोकिन्छन् । बाढीले विगत तीन दशकदेखि कटान हुँदा समस्या भएको तिलाठी कोइलाडी गाउँपालिका-१ का वडाध्यक्ष दिनेश्वर मिश्रको भनाइ छ । उहाँले यहाँ सबैजसोको पुल निर्माण गर्नुपर्ने बताउनुभयो ।

उहाँले मितेरी पुलको अत्यन्तै आवश्यकता रहेको बताउनुभयो । “दुई देशबीचको मात्र सम्बन्ध छैन यहाँ त परिवार-परिवार, व्यक्ति-व्यक्तिको सम्बन्ध छ, त्यसलाई थप मजबुत बनाउन पनि यी समस्या समाधान हुनुपर्छ”, उहाँले भन्नुभयो । रासस

मिथिलाका शिल्पी माटामा खेल्दै, हाटबजारमा जताततै माटाका भाँडा

महोत्तरी । दीपावली र छठको आगमनसँगै महोत्तरीसहित मधेशकाका हाटियामा जताततै माटाका भाँडा देखिन्छन् । सामान राख्ने तौला, दही जमाउने छुँयाँची, पानी राख्ने घडा, बत्ती बाल्ने दियो, छुँयाँची छोप्ने ढकन, र कलशका रूपमा प्रयोग हुने अम्बोरा र छठ पर्व लगत्तै सुरु हुने सामाचकेवा तथा त्यसबेला खेल्ने हाती र खेलौनासहितका माटाका भाँडा हाटका आकर्षण बनेका छन् ।

मिथिला परम्परामा माटाका भाँडावर्तन शुद्ध हुने विश्वास तथा प्रयोग गरिने प्रचलनले यी पर्वमा बस्तीपिच्छेका बजारमा उत्साहपूर्वक क्रयविक्रय जारी छ । अन्य पर्वका बेला प्रायः नदेखिने कुम्भकारहरू पनि छैटका बेला नयाँ उमरका साथ बजारमा भेटिन्छन् । उनीहरूका हात साँफबिहान निरन्तर चक्रमा व्यस्त छन् । कतिपय ग्राहकले पेस्की दिएर भाँडा बनाइ दिन माग गरेका छन् । यस्ता ग्राहकको फर्माइस र बजारमा भाँडाको माग बढेपछि अहिले कुम्भाललाई दोमट माटो खोजेर ल्याउने, धुल्याउने, मुकुने र थरिथरिका भाँडा बनाउन चक्र घुमाउन भ्याइन्ध्याइ छ ।

“कि कर हजुर, अखैर सिजन अई, फेर दिवाली, छठके बाद त हमदासबके खोजबाला कोई नई रहत, ताहीद्वारे आन सब काम छोडके बर्तन बन्बमे लागल छी” (के गर्ौं हजुर, अहिले यी भाँडाको बेला छ, दीपावली/छठपछि हामीलाई खोज्ने कोही हुँदैन, त्यसैले अहिले अरु सबै काम छोडेर भाँडा बनाउन जुटेका छौं) औरही नगरपालिका-४ श्रीपुर कविलाशाका ५० वर्षीय सुरेश

पण्डित कुम्भाल भन्नुहुन्छ । केही दशकअघिसम्म दैनिक प्रयोजनमा प्रयोग हुने माटाका भाँडा अब यहाँका भाँसामा देखिन छाडेका छन् । माटाका भाँडामा राखिएका सामग्री शुद्ध रहने विश्वास कायमै रहेपनि यी सानो ठक्करमे वा भन्ने प्याङ्गे फुट्ने भएपछि आम उपभोक्ताले अब दैनिक प्रयोजनका धातु र प्लाष्टिकका भाँडा प्रयोग गर्न थालेका छन् । अन्यबेला खासै प्रयोगमा आउन छाडे पनि दीपावली र छठमा यिनै भाँडा प्रयोग गर्नपर्ने धार्मिक मान्यता र विश्वासले अहिले यस भेगका सबै हाट र बस्तीबस्तीमा माटाका भाँडाका छुट्टै बजार जमेका हुन् ।

वैदिक परम्परा, धार्मिक मान्यता र पवित्रताको भावले गर्दा दीपावली र छठमा माटाका भाँडाको प्रयोगले निरन्तरता पाउँदै आएको मिथिलाका संस्कृतिविद् को धारणा छ । पर्वअनुष्ठानका सबै विधिमा सामान राख्न नयाँ भाँडा प्रयोग गरिनुपर्ने स्थापित परम्पराले अहिले माटाका भाँडाको माग हुने गरेको संस्कृतिविद् एवं साहित्यकार जलेश्वर नगरपालिकाको बखरी बस्तीका बासिन्दा ८५ वर्षीय महेश्वर राय बताउनुहुन्छ ।

हाल पर्वविशेषमा चिक्री

हुने भाँडाकै आर्जनबाट आफ्नो चाडपर्व धान्नसँगै वर्षभरिको नगद खर्चको जोहो गरिन पर्ने हुँदा सपरिवार यसै काममा जोतितनु परेको भन्नाहा-५ कुरा सुनाउँदै हिँड्ने जलेश्वर नगरपालिका-१ का रामजी डोम अहिले आफ्नै घर अगाडि मुसुमुसु हाँसे हातमा बाँस र बेतका भाँडाकुँडा बनाउँदै गरेको भेटिन्छन् । उहाँसहित उहाँका छोरा, नाति र घरका अन्य महिला पनि प्रसन्न मुद्रामा आपसमा विभिन्न कुराकानी गर्दै हातहातमा बाँस र बेतको भाँडाकुँडा बनाइरहेको दृश्य हेर्दा जो कोहीलाई पनि खुसी हुन्छ । सायद यसैले भनिन्छ, ‘दुखियाको हाँसोमा ईश्वरको बास हुन्छ ।’ हो यस कुरालाई छठपर्वको बेला बाँस र बेतबाट डालो, नाइ लो र टपरी बनाउन जुटेका महोत्तरीका डोम समुदायले चरितार्थ गरेको छ । अधिकांश तराईबासीको प्रमुख पर्वको रूपमा रहेको छठको तीन साता मात्रै बाँकी रहेको बेला सधैं खान, लाउन धौधौ पर्ने डोम जातिको मुहारमा पनि हाँसो र मनमा उल्लास छाएकाले साँच्चिकै ईश्वरको बास दुखियाको हाँसोमा रहेको देखिन्छ ।

गर्बि र विपन्नतामा पिल्सिएका वर्षभरि गाउँगाउँमा सुङ्गर डोन्ट्याएर चहार्ने महोत्तरीका डोम समुदायलाई अहिले छठपर्व नजिकिँदै जाँदा बाँस र बेतका चोयाबाट डालो, नाइलो र टालुटपरी बनाउन भ्याइन्ध्याइ भएको छ । गाँस, बास र कपासकै जोरजाममा हम्महम्मै पर्ने गरेको डोमहरूले छठपर्व आउनसाथ कात्तिक महिनाभर आफ्ना जीवनका हरेक दुःख बिसैरै मीठोमसिनो खाने र राम्रो लगाउने सौभाग्य प्राप्त भएको मनरासिस्वा नगरपालिकाका-५७ वर्षीय हरिदेव डोमले बताउनुभयो ।

गाउँ, सहरमा हुने भोजभतेरबाट जुठोसमेत ल्याएर स-परिवार खाने गरेको डोमले कात्तिकमानाथरिका परिकार पकाएर खाने गरेको सोही ठाउँकी ६२ वर्षीया मन्दी डोमिनले बताउनुभयो । डालो बुन्दै गेरेकी जिल्लाको गौशाला नगरपालिकाकी ७० वर्षीया पुर्नी डोमिनले गहभरि आँशु लिएर भन्नुभयो, “कात्तिक लामेनेबितिकै घरका बच्चादेखि बुढासम्मले काम पाएर बिहानदेखि बेलुकासम्म डालो, नाइलो र टालुटपरी बनाउनमा तल्लो हुन्छौं भने

जलेश्वर । वर्षभरि विभिन्न दुःख, पीडा र आर्थिक समस्यासँग जुध्दै आएको कुरा सुनाउँदै हिँड्ने जलेश्वर नगरपालिका-१ का रामजी डोम अहिले आफ्नै घर अगाडि मुसुमुसु हाँसे हातमा बाँस र बेतका भाँडाकुँडा बनाउँदै गरेको भेटिन्छन् । उहाँसहित उहाँका छोरा, नाति र घरका अन्य महिला पनि प्रसन्न मुद्रामा आपसमा विभिन्न कुराकानी गर्दै हातहातमा बाँस र बेतको भाँडाकुँडा बनाइरहेको दृश्य हेर्दा जो कोहीलाई पनि खुसी हुन्छ । सायद यसैले भनिन्छ, ‘दुखियाको हाँसोमा ईश्वरको बास हुन्छ ।’ हो यस कुरालाई छठपर्वको बेला बाँस र बेतबाट डालो, नाइ लो र टपरी बनाउन जुटेका महोत्तरीका डोम समुदायले चरितार्थ गरेको छ । अधिकांश तराईबासीको प्रमुख पर्वको रूपमा रहेको छठको तीन साता मात्रै बाँकी रहेको बेला सधैं खान, लाउन धौधौ पर्ने डोम जातिको मुहारमा पनि हाँसो र मनमा उल्लास छाएकाले साँच्चिकै ईश्वरको बास दुखियाको हाँसोमा रहेको देखिन्छ ।

गर्बि र विपन्नतामा पिल्सिएका वर्षभरि गाउँगाउँमा सुङ्गर डोन्ट्याएर चहार्ने महोत्तरीका डोम समुदायलाई अहिले छठपर्व नजिकिँदै जाँदा बाँस र बेतका चोयाबाट डालो, नाइलो र टालुटपरी बनाउन भ्याइन्ध्याइ भएको छ । गाँस, बास र कपासकै जोरजाममा हम्महम्मै पर्ने गरेको डोमहरूले छठपर्व आउनसाथ कात्तिक महिनाभर आफ्ना जीवनका हरेक दुःख बिसैरै मीठोमसिनो खाने र राम्रो लगाउने सौभाग्य प्राप्त भएको मनरासिस्वा नगरपालिकाका-५७ वर्षीय हरिदेव डोमले बताउनुभयो ।

गाउँ, सहरमा हुने भोजभतेरबाट जुठोसमेत ल्याएर स-परिवार खाने गरेको डोमले कात्तिकमानाथरिका परिकार पकाएर खाने गरेको सोही ठाउँकी ६२ वर्षीया मन्दी डोमिनले बताउनुभयो । डालो बुन्दै गेरेकी जिल्लाको गौशाला नगरपालिकाकी ७० वर्षीया पुर्नी डोमिनले गहभरि आँशु लिएर भन्नुभयो, “कात्तिक लामेनेबितिकै घरका बच्चादेखि बुढासम्मले काम पाएर बिहानदेखि बेलुकासम्म डालो, नाइलो र टालुटपरी बनाउनमा तल्लो हुन्छौं भने

बजारमा बेच्दा राम्रै आमदानी हुने भएकाले हामी निकै खुसी हुन्छौं ।” तर वर्षभरि काम नपाउने हुँदा फेरि केही दिनपछि उनीहरूको दुःख सुरु हुन्छ । “छठपर्व मनाउने प्रत्येक तराईवासीले छठमाता तथा सूर्यदेवलाई बाँस र बेतकै चोयाबाटै बनाइएका डालो, नाइलो र टालुटपरीमा अर्ध दिनपुर्ने भएकाले प्रत्येक परिवारमा पाँच/सात वटा बाँसका भाँडाकुँडा किन्नुपर्दछ । सम्सी गाउँपालिकाका ६५ वर्षीय बेचना डोमले आफूहरू सोही कारण दिनरात ब्रतालुहरूको निमित्त बाँसका भाँडा बनाउने गरेको सुनाउनुभयो ।

त्यस्तै जिल्ला सदरमुकाम जलेश्वर नगरपालिकाका इन्दल डोमले डालो, नाइ लो र टालुटपरी बेचेर कात्तिकमा वर्षभरिकै सबै ऋण चुक्ता गरेर केही रकम बचाउने गरेको बताउनुभयो ।

जिल्लाको भन्नाहा नगरपालिकाका सिरिया डोमका अनुसार घरका बालकदेखि बुढासम्मले डालो, नाइलो बेचेर प्रतिव्यक्ति खाने गरेको सोही ठाउँकी ६२ वर्षीया मन्दी डोमिनले बताउनुभयो । डालो बुन्दै गेरेकी जिल्लाको गौशाला नगरपालिकाकी ७० वर्षीया पुर्नी डोमिनले गहभरि आँशु लिएर भन्नुभयो, “कात्तिक लामेनेबितिकै घरका बच्चादेखि बुढासम्मले काम पाएर बिहानदेखि बेलुकासम्म डालो, नाइलो र टालुटपरी बनाउनमा तल्लो हुन्छौं भने

स-यामा वृद्धि हुँदै जाँदा प्रत्येक व्यक्तिलाई बाँसको भाँडाकुँडा पुर्‍याउन डोम जातिलाई भ्याइन्ध्याइ भएको छ । पछिल्लो केही वर्षदेखि तराईमा मात्रै नभएर देशको राजधानी काठमाडौंसहित पोखरा, हेटौँडाजस्ता पहाडी क्षेत्रमा पनि छठपर्व मनाउन थालिएकाले तराईबाट बाँस र बेतबाट तयार भएका भाँडाकुँडा निर्यात हुने गरेको छ ।

छठपर्वको बेला महोत्तरीको विभिन्न १५ वटै पालिकामा उत्पादन गरिएको बाँस र बेतका भाँडाकुँडा छठको बेला नेपालको राजधानी काठमाडौंसहित पोखरा, हेटौँडा, चितवन, बुटवल, धरान जस्ता पहाडी क्षेत्रका साथै भारतको मधुबनी, दरभंगा, सीतामढी, मुजफ्फरपुर र पटनासम्म पुग्ने गर्दछ ।

मिथिलाको प्रमुख पर्वको रूपमा रहेको छठपर्वका लागि प्रत्येक परिवारले अहिलेदेखि डोमको आँन र पिँदीमा बाँस र बेतबाट बनेको भाँडाकुँडा खरिद गर्नका लागि पुन थालेको बताउँदै औरही नगरपालिकाका सुरेश डोमले आफू परिवारसहित राति अवेरसम्म काम गरेर बाँसका र बेतका भाँडाकुँडा बनाउने गरेको बताउनुभयो । छठ व्रत सुरु हुनुदेखि अन्त्य हुनुसम्म छठव्रत मनाउने प्रत्येक परिवारले पूजा सामग्री तथा पूजाप्रसाद प्रयोग गर्न डोमले बनाएकै बाँसका भाँडाकुँडा प्रयोग गर्नुपर्ने हुन्छ । यस पर्वमा सूर्य देवतालाई

चढाउने प्रत्येक वस्तु (प्रसाद) बाँस र बेतकै भाँडाकुँडामा राख्नुपर्ने प्रचलन रहेको र ती सामग्री डोम समुदायका व्यक्तिले नै बनाउने हुँदा उनीहरूको जीवनस्तरमा सुधार ल्याउने माध्यम बनेको पिपरा गाउँपालिकाका सुरेश डोम बताउनुहुन्छ । डोम समुदायले छठ पर्वको भाँडाकुँडा बनाएर ब्रतालुलाई एकातिर सहयोग पुर्‍याएका छन् भने अर्कोतिर आर्थिक उपार्जन पनि भइरहेको छ ।

यसैबीच डोम समुदायका युवाहरूले आफूले छठपर्वको बेला बाँस र बेतबाट उत्पादन गरेको डालो, नाइलो, ढकिया, कोनिया जस्ता भाँडाकुँडाको व्यापार छठपर्वको बेला मात्रै चल्ने भएकोप्रति चिन्तित हुँदै यसको वर्षभरिको बजारीकरणको लागि स्थानीय सरकार, प्रदेश सरकार र सङ्घीय सरकारसँगमेत माग गरेका छन् । यस पर्वपछि पुनः उनीहरू आफ्नो पैतृक पेसा सुदुर पुगालनमै लामुपर्ने बाध्यता रहेकाले उनीहरूले आफ्नो यस (बाँस र बेतबाट भाँडाकुँडा बनाउने) पेसालाई वर्षभरि सञ्चालन पेसाको रूपमा विकास गरिदिनुमा आफ्नो समुदायको जीवनस्तरमा सुधार आउने उनीहरूको विश्वास रहेको छ ।

महाभारतका अनुसार द्रौपदीसहित पाण्डवहरू अज्ञातवासमा रहेँदा उक्त गुप्तावास सफल होस् भनी सूर्यदेवलाई आराधना गरेका थिए । उक्त समयमा पाण्डवहरू मिथिलाको किरात राजाका क्षेत्रमा बास बसेको उल्लेख छ ।

लोक कथनमोजिम सोही समयदेखि सम्पूर्ण मिथिला क्षेत्रमा छठ मनाउने परम्पराको थालनी भएको हो । सूर्य उपासना परम्पराको मोहक पद्वित मानिएको संसारमा यही एक यस्तो पर्व हो जसमा अस्ताउँदो र उदउँदो सूर्यको पूजा गरिन्छ । पारिवारिक सुख, शान्ति, समृद्धि, शारीरिक कल्याण, रोगबाट मुक्ति तथा विभिन्न मनोकाङ्क्षा पूरा होस् भन्ने उद्देश्यले श्रद्धापूर्वक छठपर्व पोखरी, नदी, तलाउ र अन्य जलाशयमा मनाउने गरिन्छ । धार्मिक आस्थाका साथै सामाजिक सदभावको रूपमासमेत विकसित छठपर्व हिन्दूको सँगसँगै मुस्लिमहरूले पनि मनाउने गर्छन् । रासस

डेढ महिनाभित्रमा पाइपलाइनबाट पेट्रोल आयात हुँदै

वीरगञ्ज । नेपाल-भारत अन्तरदेशीय पेट्रोलियम पाइपलाइनबाट अबको डेढ महिनामा पेट्रोल पनि आयात हुने भएको छ ।

मोतीहारी-अमलेखगञ्ज परियोजनाअन्तर्गत नेपाल आयल निगमले गत असोज १७ गते पाँच हजार पाँच सय किलोलिटर पेट्रोल पाइपलाइनबाट ल्याएर प्राविधिक परीक्षण गरिरहेको छ । अमलेखगञ्जस्थित निगम प्रादेशिक कार्यालयका प्रमुख प्रलयङ्कर आचार्यले मोतिहारी-अमलेखगञ्ज पेट्रोलियम पाइप लाइन परियोजनाअन्तर्गत दोस्रो चरणको पूर्वाधार निर्माण पूरा भएसँगै परीक्षणको काम पारम्भ भएको जानकारी दिनुभयो ।

“दोस्रो चरणअन्तर्गतका ठूला पूर्वाधार निर्माणका सबै काम पूरा भएको छ”, उहाँले भन्नुभयो, “गत असोज १७ गते पाइपलाइनबाट परीक्षणका लागि पाँच हजार पाँच सय किलोलिटर पेट्रोल ल्याएर जडान भएका उपकरणको प्रभावकारिताको परीक्षण गरिहेका छौं । सम्भवतः डेढ महिनाभित्रमा परीक्षण पूरा गरेर डिजेलजस्तै पेट्रोल पनि व्यावसायिक रूपमा पाइपलाइनबाटै ल्याइनेछ ।”

परियोजनाको दोस्रो चरणअन्तर्गत ४१ सय किलोलिटर

क्षमताका दुईवटा पेट्रोलका ट्याङ्कीलागायत पूर्वाधार निर्माण सम्पन्न भइसकेका छन् । “निगमले दोस्रो चरणको परियोजनाअन्तर्गत निर्माण गरेका उपकरण तथा पूर्वाधारको प्राविधिक जाँचको कामलाई तीव्रता दिइरहेको छ । दोस्रो चरणअन्तर्गत जडान भएका पेट्रोलका ट्याङ्की, मोटर, पम्प, पाइपलाइन, स्वचालित पेट्रोल भर्ने स्टेशनलागायत प्राविधिक पक्षको पनि परीक्षण भइरहेको छ ।” कार्यालय प्रमुख आचार्यले रासससँग भन्नुभयो ।

निगमकाअनुसार पेट्रोल पाइप लाइनबाट ल्याएसँगै दुवानी खर्चको लागत प्रति लिटर ६ तीनका दरले एक अर्ब जोगिने छ । “हाल पेट्रोल र मडिनेल भारतको बरौनीबाट ट्याङ्कामा दुवानी गर्दै आएको छ”, उहाँले भन्नुभयो, “पाइपलाइनबाट पेट्रोल ल्याउँदा दुवानी खर्च र वातावरण प्रदूषण दुवै जोगिनेछ ।” डिजेल भने पाइप लाइनबाटै आयात भइरहेको छ ।

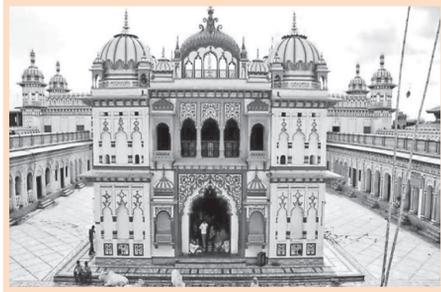
निगमका अनुसार पम्पहाउस, अत्याधुनिक प्रयोगशाला, फायरफाइटिङ सिस्टमको स्टरोन्नि, ‘आयल वाटर से’, पिपएससिसी स्म’लागायत पूर्वाधार निर्माण भएको छ । अमलेखगञ्जमा निगम र भारतीय पक्षले विभिन्न पूर्वाधार निर्माणको जिम्मेवारी पाएको थियो । निगमले दोस्रो परियोजना

कार्यान्वयनका लागि एक अर्ब ५४ करोड भारु खर्चिएर चार हजार एक सय किलोलिटर क्षमताको पेट्रोलको ट्याङ्क, अत्याधुनिक प्रयोगशाला, फायरफाइटिङ सिस्टमको स्टरोन्नि र २४ वटा पूर्णरूपमा स्वचालित पेट्रोल भर्ने स्टेशन निर्माणको काम अघि सारेको थियो ।

इन्डियन आयल कर्पोरसन लिमिटेडले पनि ६० करोड भारु खर्चिएर चार हजार एक सय किलोलिटर क्षमताको ट्याङ्क, दुई सय ५० किलोलिटर क्षमताको दुईवटा ट्रान्समिक्स ट्याङ्क, तीन हजार किलोलिटर क्षमताको दुईवटा फायरवाटर ट्याङ्क निर्माणको जिम्मेवारी लिएको थियो । सन् २०१५ मा पाइप लाइन विस्तारका लागि पहिलो र दोस्रो चरणमा गरेर दुई अर्ब ७५ करोड भारु लामे अनुमान गरिएको थियो । सो योजनाअनुसार पहिलो चरणमा भारतीय पक्षले दुई अर्ब भारु र दोस्रो चरणमा नेपालको तर्फबाट ७५ करोड भारु खर्च गर्ने योजना थियो ।

पहिलो चरणको पूर्वाधार निर्माणमा योजनामा भारतको तर्फबाट दुई अर्ब भारु खर्च भए पनि दोस्रो चरणको काम तत्कालै सुरु हुन सकेन । दोस्रो चरणको पाइप लाइन विस्तारको लागत बढेर भारु एक अर्ब ५४ करोड पुगेको छ । रासस

संघीयतामा संघीय कर्मचारीकै हालीमुहाली

अन्यत्र गरेको पापबाट जनकपुरधाममा मुक्ति पाउन सकिन्छ ।
जनकपुरधाममा गरेको पापबाट मुक्ति पाउने स्थान अन्यत्र छैन ॥

अजय सुवेदी

सम्पादकीय

दल विभाजन नगर

सरकारको नेतृत्व गरिरहेको नेकपा एमालेका अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीले अन्य दल विभाजनका लागि अध्यादेश ल्याउने तयारी गरेका छन् । नेकपा एस, राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) को विभाजन र जनता समाजवादी पार्टी (जसपा) नेपालबाट विभाजित भएको अशोक राईको समूहलाई बैधता दिन प्रधानमन्त्री ओलीले दल विभाजन सम्बन्धी अध्यादेश ल्याउने तयारी गरेका छन् । दल विभाजन सम्बन्धी सहज अध्यादेश ल्याएर एमाले दोस्रो ठूलो दल भन्दा पहिलो ठूलो दल बन्न हतार गरेको छ । नेकपा एमालेका अध्यक्ष समेत रहेका प्रधानमन्त्री ओली यतिखेर चौतर्फी रुपमा आलोचित भइरहेका छन् । सरकारको नेतृत्व गरेको सय दिन निराशाजनक रहेको, अनेकौं विवादास्पद कामहरूमा संलग्न रहेको, पार्टी कार्यालय निर्माणका लागि अत्यन्त विवादास्पद र कसौं मुद्दामा आरोपित रहेका भाटभटेनीका सञ्चालक मिनबहादुर गुंरासित जग्गा दान लिएर कार्यालय भवन समेत बनाउन लगाउने निर्णयले ओली विवादमा परेका छन् । नेकपा माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष पुष्पकमल दाहाल प्रचण्ड प्रधानमन्त्री रहिरहन तत्कालीन सत्ता साभेदार ओलीको प्रभावमा जसपा नेपालको विभाजन गराएका थिए । प्रचण्डको राजनीतिक रुपमा बलियो समर्थक रहेको उपेन्द्र यादव नेतृत्वको जसपा नेपाल विभाजन गराए पछि दुवै दुई धारमा छन् । प्रचण्डलाई यादवले विश्वास गर्न छाडिसकेका छन् । अहिले प्रचण्ड अत्यन्त कमजोर देखिनुको प्रमुख कारण पनि यादवको साथ नपाउनु नै हो । प्रचण्डलाई प्रधानमन्त्री बनाउन र ओलीलाई सत्ताच्युत गर्ने खेलहरूमा यादवको निर्णायक भूमिका थियो । प्रचण्डले गरेको जस्तो गल्ती नेपाली काँग्रेसका सभापति शेरबहादुर देउवाले कुनै हालतमा दोहर्नाउने छैनन् । लोकतन्त्रका लागि सदैव लडेका देउवाले अलोकतान्त्रिक कार्यमा ओलीले सघाउने छैनन् । दल विभाजनबाट ओलीलाई तत्काल फाइदा भए पनि समग्रमा लोकतन्त्र र काँग्रेस सहितको अन्य दलहरूलाई ठूलो क्षति मात्र हुनेछ । दलबदलले राजनीतिक अस्थिरता निम्त्याउँछ । हुन त अहिले देशको न्यायालय, संवैधानिक निकाय र राज्य संयन्त्र विवादित छन् । सरकारको चाहना पुर्तीको निकाय बनेको आरोप लागेको छ । यसले देशमा अनुसाको काम गर्न सकेको छैन । त्यसबाट पनि जनतामा चर्म असन्तुष्टि देखिएको छ । स्वतः विद्रोह हुने सम्भावना कमजोर रहे पनि राजनीतिक दलहरूले सडक संघर्षमा उत्रे विद्रोह नहुने भन्न सकिदैन । देशमा विभिन्न शक्तिहरू सक्रिय छन् । यस्तो परिस्थितिमा काँग्रेसले सुभ्रबुभ्रका साथ अगाडि बढ्नु पर्छ ।

हिजो एकात्मक राज्य प्रणाली रहँदा 'स्थानीय स्वायत्त शासन ऐन- २०५५' ले स्थानीय निकायलाई आफ्नै कर्मचारी पदपूर्ति गर्ने अधिकार दिएको थियो, तर आज स्थानीय निकाय सरकार बनेका छन्, प्रशासकीय स्वायत्तता भने प्रदेश र संघले हरण गरेका छन् ।

संविधानमा तीन तहको सरकारका नीति तथा कार्यक्रम कार्यान्वयन गर्न छुट्टाछुट्टै सरकारी सेवाको परिकल्पना गरिएको छ । संविधानको धारा २८५ ले संघको हकमा संघीय निजामती सेवा, प्रदेशको हकमा प्रदेश निजामती सेवा र स्थानीय सरकारका लागि स्थानीय सेवाको व्यवस्था गरेको छ । यी विषय संविधानका अनुसूचीमा समेत लिपिबद्ध गरी स्पष्ट गरिएको छ ।

हामीकहाँ प्रदेश सरकार र स्थानीय सरकारका प्रशासनिक प्रमुख पद संघीय निजामती सेवाबाट परि पूर्ति गर्ने व्यवस्था छ । स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ र कर्मचारी समायोजन ऐन, २०७५ जस्ता ऐनले सोही व्यवस्था गरेका छन् ।

यद्यपि संघीय सरकारका निकायले साबिक एकात्मक राज्य संरचनाभै गरी जिल्लामा रजगज गरिरहेका छन् । संघीयता कार्यान्वयन हुने समयमा एकाध कार्यालय (जिल्ला प्रशासन कार्यालय, जिल्ला प्रहरी कार्यालय, जिल्ला अदालत, कोष तथा लेखा नियन्त्रक कार्यालय, सरकारी वकिल कार्यालय) बाहेक कुनै पनि कार्यालय संघले खडा गर्नु, भएका अन्य कार्यालयको प्रकृति र आवश्यकताका आधारमा प्रदेश र स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण गरिने भनिएको थियो, तर त्यसको पूर्ण कार्यान्वयन भने गरिएन ।

अहिले प्रदेशको प्रमुख सचिव, प्रदेश मन्त्रालयको सचिव, स्थानीय तहको प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत, जिल्ला समन्वय अधिकारी र जिल्ला प्रशासन कार्यालयको प्रमुख जिल्ला अधिकारीजस्ता नेतृत्वदायी पदहरू संघीय सरकारले ओगटेर बसेको छ ।

केवल सहकारी डिभिजन कार्यालयहरू र महिला विकास कार्यालय मात्र स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण गरियो । यस्तै कृषि र पशुसम्बद्ध कार्यालयहरू प्रदेश सरकारलाई हस्तान्तरण गरिएको थियो । वन कार्यालयहरूका हाकिम कसको राख्ने भन्ने सम्बन्धमा प्रादेशिक सरकार र संघीय सरकारबिच विवाद यथावत् छ । सिँचाइ र खानेपानीसम्बन्धी कार्यालय प्रदेशलाई हस्तान्तरण गरेकामा संघीय सरकार पछुतोमा छ । त्यसकारण सडक सम्बद्ध योजना र कार्यालय अब प्रदेश र स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण गर्नु नै निष्कर्षमा संघीय सरकार पुगेको देखिन्छ । त्यसको छनक उसले काठमाडौं महानगर पालिकासँग बखेडा भिकेर देखाइसकेको छ ।

संघीयताविद् तथा राष्ट्रिय सभाका पूर्वसदस्य डा. रिमलाल देवकोटाले राष्ट्रिय सभामा रहँदा संघले प्रदेशभन्दा मुनि संरचना विस्तार गर्न नहुने र प्रदेशले जिल्लाभन्दा तल गए संरचना विस्तार गर्न नहुने बताएका थिए, तर त्यसको विपरीत प्रदेश सरकार संघीय सरकारको प्रष्ट देखिन्छ । संघीय सरकारले त प्रदेश सरकार र स्थानीय सरकार तल छन् भन्ने हेक्का समेत गरेको देखिँदैन । योजना तर्जुमा होस्, वा अरु कार्यालय स्थापना गर्ने, कर्मचारी दरबन्दी थपे मागिना होस्, यस्ता रबैया संघीय सरकारका तर्फबाट देखिँदै आएको छ ।

संघीय कर्मचारीतन्त्र

कर्मचारी समायोजन गर्ने क्रममा प्रशासन

मामिलाका जानकारहरूका अनुसार संघीय तहमा २५ हजार कर्मचारी भए पुने आकलन गरिएको थियो । किनकि साबिक एकात्मक शासन प्रणालीमा रहेका कार्य जिम्मेवारीमध्ये दुईतिहाइ संविधानतः प्रदेश र स्थानीय तहमा गएपछि स्वाभाविक हिसाबले कर्मचारीतन्त्रको आकार पनि सोही दुईतिहाइले कटाउनुपर्ने उनीहरूको मत थियो, तर अहिले संघीय तहमा ५३ हजार कर्मचारीको दरबन्दी सिर्जना गरिएको छ ।

कार्य जिम्मेवारीको गुरुत्व प्रदेश र अर्भ बढी स्थानीय तहमा सरेको छ । विडम्बना त्यहाँ कर्मचारीको अभावले गर्दा सेवा प्रवाह नै अस्तव्यस्त बनिरहेको छ । जिल्लास्थित संघीय कार्यालय (मालपोत कार्यालय र जिल्ला प्रशासन कार्यालयबाहेक)को खास काम देखिँदैन । गाउँपालिकामा विषयगत शाखामा आउँ तहका अधिकृत बहाल हुन्छन्, तर तीनको हाकिम संघीय सरकारले सातौं तह बराबरका शाखा-अधिकृत पठाइदिन्छ ।

यहाँनेर जिल्लास्थित नापी कार्यालय र मालपोत कार्यालयहरू संविधान र कानून बमोजिम स्थानीय तहको अधिकार क्षेत्रभित्र पर्ने विषय हुन् । संघीय सरकारले हस्तान्तरण गर्न नचाहेर उक्त कार्यालय अर्भै पनि संघ मातहत रहेका छन् । जिल्ला प्रशासन कार्यालयका विषयमा अर्भ विवाद छ, मधेसवादी दलहरूले यो संविधानले नभिकेको कार्यालय खारेज गर्नुपर्ने माग गरेका छन् भने कतिपय जानकारले यो प्रदेश सरकार मातहत रहनुपर्ने बताउँदै आएका छन् । संविधानको अनुसूची ६ अन्तर्गत प्रदेशको एकल अधिकार सूचीमा प्रदेश प्रहरी र शान्ति सुरक्षा रहेको छ ।

संघीय सरकारको हालिमुहाली

अहिले प्रदेशको प्रमुख सचिव, प्रदेश मन्त्रालयको सचिव, स्थानीय तहको प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत, जिल्ला समन्वय अधिकारी र जिल्ला प्रशासन कार्यालयको प्रमुख जिल्ला अधिकारीजस्ता नेतृत्वदायी पदहरू संघीय सरकारले ओगटेर बसेको छ । अर्भ उनीहरू प्रदेश र स्थानीय तहमा कामकाजमा

संघीय सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहमा नियन्त्रण वा निर्देशन गर्ने होइन समन्वय, सहकार्य र सहजीकरण गर्नुपर्छ । स्रोत-साधनको हस्तान्तरण, कर्मचारी व्यवस्थापन र कार्यक्रम तथा बजेट निर्माणमा केन्द्रको हस्तक्षेप रहेको छ, यसलाई सच्चाउनुपर्छ । किनकि प्रदेश र स्थानीय तह संघको अधीनस्थ होइनन् । संविधानको अधिकार क्षेत्र प्रयोग गर्नुमा ती नै तहका सरकार स्वतन्त्र र स्वायत्त छन् ।

आउन पाउने प्रावधान राखी त्यसको भरपर् उपयोग गरिरहेको देखिन्छ, तर प्रदेशका कर्मचारीलाई संघमा र स्थानीय तहका कर्मचारीलाई प्रदेश र संघमा कामकाजमा जान भने बन्देज लगाइएको छ । संघबाट कामकाजमा खटी आउने कर्मचारी प्रदेश र स्थानीय सरकारहरूप्रति जवाफदेही हुने त कहाँ हो कहाँ, संघीयताको आवश्यक नै छैन भनेर लाजमर्दी र नैतिकताविहीन तर्क समेत अनौपचारिक रूपमा व्यक्त गर्न पछि पर्दैनन् ।

धोषित रूपमा उनीहरू यो समेत भन्न पछि पर्दैनन्— प्रदेश सरकार र स्थानीय तहको क्षमता विकास हुन सकेन, त्यसकारण पुँजीगत खर्च सेवा प्रवाहजस्ता कार्यले गर्ति लिन सकेनन् । उनीहरू नै प्रदेश र स्थानीय तहको ड्राइभिङ सिट अर्थात् नेतृत्व वदायी भूमिकामा बसे, तर जिम्मेवारी र जवाफदेहिता वहन गर्न चुकेको देखिन्छ र यस्ता खालका तर्कहरू अनैतिक नै हुन् ।

संघीय कर्मचारीले प्रदेश र स्थानीय तहमा

प्रशासन संयन्त्रलाई संस्थागत हुन दिएका छैनन् । प्रदेश लोकसेवा आयोगले रिक्त दरबन्दीका लागि पठाउने माग फाराममा रिक्त पद लुकाउने गरिन्छ । उक्त पदहरू खाली राख्ने भने त्यसमा आफू कामकाजका लागि आउन पाइने; गाडी, घोडा, आवास अन्वय सुविधामा राज गर्न पाइने उनीहरूको लोभ देखिन्छ ।

स्थानीय र प्रदेश सरकारलाई संघीय सरकारको पेलाली यतिस्मृत्त कि कर्मचारीको वैयक्तिक विवरण राख्नका लागि गठन भएका प्रदेश निजामती किताब खानालाई आवश्यक प्रणाली हस्तान्तरण गर्न संघले मानेको छैन । जसका कारण २०७८ पछि सातवटै प्रदेश लोकसेवा आयोगको सिफारिसमा प्रदेश र स्थानीय तहमा नियुक्त भएका कर्मचारीको वैयक्तिक विवरण (सिटरोल) राख्ने काम हुन सकेको छैन ।

नगाने पृष्टि

प्रदेश र स्थानीय तहका कर्मचारीलाई संघीय सरकारले कर्मचारीको दर्जाभित्र समेत राखेको देखिँदैन । गाउँपालिकामा विषयगत शाखामा आउँ तहका अधिकृत बहाल हुन्छन्, तर तीनको हाकिम संघीय सरकारले सातौं तह बराबरका शाखा-अधिकृत पठाइदिन्छ ।

प्रशासनमा पद सोपानको विशिष्ट महत्त्व हुन्छ, त्यसलाई कडाइका साथ पालना गर्नुपर्छ भन्ने मान्यता हुन्छ । यसलाई मध्येनजर गरेर हुन सक्छ, दुई वर्षअगाडि संघीयता कार्यान्वयनसम्बन्धी एक संसदीय समितिले गाउँपालिकामा प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत नवौं तहको अधिकृतलाई खटाउनुपर्ने सुझाव सरकारलाई दिएको थियो । संघीय सरकारले प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत पठाउँदा शाखाअधिकृत मातहत उपसचिव रहने गरी पठाएको लाजमर्दी समाचार समेत केही समय अगाडि प्रकाशनमा आएको थियो । संघीय सरकारको कर्मचारी खटनपटनमा टेक्का लिएर बसेको संघीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालय यस विषयमा निकै संवेदनशील बन्न सकेको छैन ।

फिल्डमा पनि संघीय सरकारका अधिकारीले प्रदेश र स्थानीय तहका कर्मचारीलाई तल्लो दर्जाको कर्मचारीका रूपमा व्यवहार गरेको देखिन्छ । बाग्मती

प्रदेशले एक वर्षअगाडि प्रदेश निजामती ऐन अनुसार केही कर्मचारीलाई प्रदेश सरकारको सचिवमा बढुवा गर्ने काम गर्‍यो, तर उनीहरू मन्त्रालयको सचिवको रूपमा पद बहाली नगरी कार्यालय प्रमुख भएर थन्काइएका छन् ।

गिजोलिएको कर्मचारीतन्त्रको संघीयकरण २०७४ सालमा सम्पन्न भएका तीनै तहको चुनावपछि संघीयता कार्यान्वयनमा आयो । राजनीतिक संघीयता र वित्तीय संघीयताले आशातीत रूपमा गति लिएको छ । यी दुवै प्रकारको संघीयतालाई चलायमान बनाउने प्रशासनिक संघीयता भने र्मालिएको देखिन्छ ।

हालको निजामती प्रशासन साबिकको एकात्मक शासन प्रणालीको निजामती सेवा ऐन, २०४९ अनुसार सञ्चालित छ । यो ऐन संघीयता अनुकूल परिवर्तन हुन सकेको छैन । संघीय निजामती सेवा ऐन जारी नहुँदा प्रशासनिक संघीयता लागू हुन सकेको छैन ।

संघीय निजामती सेवा ऐन जारी गर्ने मूल दायित्व

राजनीतिक नेतृत्व अर्थात् प्रधानमन्त्री वा विभागीय मन्त्रीको हो, तर स्वार्थकेन्द्रित प्रशासनिक नेतृत्वले राजनीतिक नेतृत्वलाई गुमराहमा राखी यो कार्य अगाडि बढ्न दिन सकेन । कर्मचारी समायोजनपश्चात् पाँच वटा प्रधानमन्त्री करिब दर्जन जति विभागीय मन्त्री आए तर यस विधेयकलाई निष्कर्षमा पुऱ्याउन सकेनन् ।

संघीय निजामती सेवा विधेयक अलपत्र परेसँगै प्रदेश सरकारहरूले जारी गरेका कर्मचारी व्यवस्थापन सम्बन्धी ऐन कार्यान्वयनमा आउन सकेका छैनन् । अवकाश हुने कर्मचारीलाई प्रदेश र स्थानीय तहले बढुवा गरेको पद बमोजिमको पेन्सन दिन सक्दैनौं भनी संघीय सरकारको राष्ट्रिय किताबखानाले आनाकानी गर्दै आएको छ । फलस्वरूप आज समायोजन भएर प्रदेश र स्थानीय तहमा आएका कर्मचारीहरू प्रदेश कानूनबमोजिम पाएको बढुवा तथा स्तरवृद्धिसम्बन्धी सुविधा लिने कि नलिने भन्ने दोधारमा छन् । उक्त सुविधा लिएका कर्मचारीले पेन्सन पाउने कि नपाउने हो भन्ने तनाव लिएर काम गर्न बाध्य छन् । बाग्मती प्रदेशले प्रदेश निजामती सेवा ऐन अनुसार सचिवमा बढुवा गरेका कर्मचारीले मन्त्रालय पाउन सकेका छैनन् । उनीहरू कार्यालय प्रमुखमा चित्त बुझाउन बाध्य भएका छन् ।

समाधानका उपाय

प्रशासनिक संघीयताको जाम खुलाउने बल संघीय सरकारको हातमा छ । संघीय सरकारले अभिभावकीय रूपमा प्रस्तुत हुन जरुरी छ । यसका लागि निम्न कदम चाल्न सकिन्छ ।

पहिलो, विगत सात वर्षदेखि गिजोलिएको संघीय निजामती सेवा विधेयकलाई फास्ट ट्र्याकबाट पारित गरिनुपर्छ । यद्यपि यसमा थुप्रै कमजोरी छन्, तिनलाई यथाशक्य सुधार गरिनुपर्छ । यसबाट प्रशासनिक संघीयताको पहिलोद्वार खुल्छ ।

दोस्रो, आगामी दिनमा प्रदेश मन्त्रालयको सचिव र स्थानीय तहको प्रमुख प्रशासकीय अधिकृतको पद क्रमशः प्रदेश निजामती सेवा र प्रदेशस्तरको स्थानीय सेवाबाट रहने व्यवस्था कानुनमा हुनुपर्छ । संघबाट प्रदेशमा प्रमुखसचिव र जिल्ला समन्वय अधिकारी मात्र खटनपटन गरिनुपर्छ । संघीय सरकारले भन्ने गरेको समन्वय र सहकार्य उनीहरूले नै गर्छन् । यसो भएमा प्रदेश निजामती सेवा र स्थानीय सेवाका कर्मचारीको वृत्तिविकासका ढोका खुल्छन् । प्रदेश र स्थानीय तहमा नयाँ निर्माणको थालनीको ढोका खुल्छ । राजनीतिक संघीयता र वित्तीय संघीयताले आशातीत रूपमा गति लिएको छ । यी दुवै प्रकारको संघीयतालाई चलायमान बनाउने प्रशासनिक संघीयता भने र्मालिएको देखिन्छ ।

तेस्रो, संघीय सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहमा नियन्त्रण वा निर्देशन गर्ने होइन समन्वय, सहकार्य र सहजीकरण गर्नुपर्छ । स्रोत-साधनको हस्तान्तरण, कर्मचारी व्यवस्थापन र कार्यक्रम तथा बजेट निर्माणमा केन्द्रको हस्तक्षेप रहेको छ, यसलाई सच्चाउनुपर्छ । किनकि प्रदेश र स्थानीय तह संघको अधीनस्थ होइनन् । संविधानको अधिकार क्षेत्र प्रयोग गर्नुमा ती नै तहका सरकार स्वतन्त्र र स्वायत्त छन् ।

चौथो, नयाँ कार्यालय तथा त्यसको संरचना खडा गर्दा प्रदेश र संघीय सरकारले आवश्यक सावधानी अपनाउनुपर्ने देखिन्छ । संघीय सरकारले प्रदेशभन्दा तल संरचना विस्तार गर्न जरुरी छैन । प्रदेश सरकारले जिल्लाभन्दा मुनि संरचना विस्तार गर्नुपर्ने देखिँदैन । उदाहरणका लागि जिल्ला प्रशासन कार्यालय प्रदेश सरकार मातहत राख्ने, सबडिभिजन वन कार्यालय स्थानीय सरकारमा हस्तान्तरण गर्ने । प्रदेश सरकारले खडा गरेको धेरैतु कार्यालय कतै पर्यटन तथा उद्योग कार्यालय समेत स्थानीय तहसँग पठाउनु हुने गरी खडा गरिएको छ, यस्ता कार्यालय खारेज गरिनुपर्छ ।

(लेखक सुवेदी भिमाद नगरपालिकाका सातौं तहका अधिकृत हुन् ।)

व्यवस्थाले भन्दा बढी प्रविधि र विश्वको प्रभावले छिटपुट सुधार

डा. प्रकाशचन्द्र लोहरी

नेपालले निकै छोटो समयमा धेरै खालका व्यवस्थाको अभ्यास गरिसकेको छ । सायद संसारका कुनै मुलुकमा यसरी छिटोछिटो व्यवस्था नै फेरिने गरेको अभ्यास देखिँदैन । बेलायत, युरोपेली मुलुक, अमेरिकी, छिमेकी चीनकै कुरा गर्दा शताब्दीभन्दा बढी समय एउटै व्यवस्था अगाडि लगेर बढेका छन् । भारतले नै सात दशक हाराहारी एउटै व्यवस्थाको अभ्यासमा आफूलाई अगाडि बढाएको छ, तर हामी यो मामिलामा धेरै अपरिपक्व भयौं । थोरै केही मिलेन भने व्यवस्था फेरि लाग्यौं । २१औं शताब्दी र प्रविधिको यो युगमा रणशासन ठिक थियो भन्न खोजेको होइन । तर जनतालाई अधिकार दिइएको अरु व्यवस्था पनि हामीले टिकाउन सकेनौं ।

म खासगरी राजा महेन्द्रको उदयसँगै मुलुक आधुनिक युगमा प्रवेश गरेको ठान्छु । निर्वाचित सरकारलाई हटाएर शासनसत्ता हातमा लिने राजनीतिक विषयवित्त म जान चाहन्छु, यो बहसको अर्को पाटो हो । मुलुकलाई आर्थिक तथा सामाजिक रूपमा अगाडि बढाउन महेन्द्र सरकारका पाला जे भयो, त्यो अहिलेसम्म कसैले गर्न सकेको छैन । त्यो बेलाको सीमित स्रोत-साधनमा आर्थिक, भौतिक र सामाजिक विकासमा जे भयो, त्यो अद्भुत प्रगति हो । तपाईंहरूले धेरै गाली गर्ने पञ्चायती व्यवस्थामै प्रत्येक गाविसमा माध्यमिक तहसम्मका विद्यालय खुलेका हुन् । विश्वविद्यालयको विकास त्यही बेला भयो । सायद तपाईंले पनि त्यही विद्यालय र विश्वविद्यालय पढ्नुभयो होला । स्वास्थ्य

चौकीको अवधारणा त्यही बेला अभ्यासमा गएको हो । गाउँगाउँसम्म, वडावडासम्म बजेट जाने परम्परा पञ्चायतमै सुरु भएको हो । सिंहदरवार, क्षेत्रीय कार्यालय, अञ्चल, जिल्ला हुँदै एउटा प्रणालीमा बजेट तल्लो तहसम्म पुग्थे । जनतालाई सेवा-सुविधा दिन वडावडासम्म सरकारी र जनप्रतिनिधि राखिएको थियो । सरकारी बैंकहरू हरेक जिल्ला र अधिकांश इलाकाको केन्द्रमा फैलिएका थिए । त्यो बेलाको इलाकाको अभ्यासलाई नै अहिले पालिकामा रूपान्तरण गरिएको हो । तपाईंहरूले धेरै गाली गर्ने पञ्चायती व्यवस्थामै प्रत्येक गाविसमा माध्यमिक तहसम्मका विद्यालय खुलेका हुन् । विश्वविद्यालयको विकास त्यही बेला भयो ।

सायद तपाईंले पनि त्यही विद्यालय र विश्वविद्यालय

व्यवस्थाले अर्थतन्त्र र समाजमा केही फरक पार्दैन भन्ने मेरो विचार होइन । यसले केही हदसम्म प्रभाव पार्छ, तर हाको समाजले जसरी व्याख्या गरेको छ त्यो सत्य होइन । व्यवस्था चलाउने नेतृत्व सही भए जुन प्रणालीमा पनि मुलुकको प्रगति कसैले रोक्न सक्दैन । व्यवस्था फरक हुँदैन सबै उलटफेर हुन्छ भन्ने हो भने गणतन्त्रमा नेपालीको अवस्था किन यस्तो छ ?

पढ्नुभयो होला । स्वास्थ्य चौकीको अवधारणा त्यही बेला अभ्यासमा गएको हो । विमानस्थलदेखि पूर्व-पश्चिम जोड्ने महेन्द्र राजमार्ग त्यही बेला बनेको हो । यसकारण मुलुकको अर्थ-सामाजिक विकासमा पञ्चायतको ३० वर्ष स्वर्णिम युग हो । अहिलेको जस्तो स्रोत-साधन, प्रविधि, यातायातको सुविधा भएको भए त्यो बेलाको आर्थिक विकास कति छिटो हुन्थ्यो होला ।

सुशासनका हिसाबले पनि त्यो समय स्वर्णिम थियो । अहिलेजस्तो हाकाहाकी जनतालाई लुटेर, घुस मग्ने, कार्यालयको काम नगरी बस्ने अवस्था त्यो बेला थिएन । नागरिकले तोकिएको सुविधा सहजै पाउँथे । कर्मचारी, नेता

आदिवासी कम्तीमा माथिल्लो निकायको डर थियो । बर्खास्तीमा परिने, जागिर जाने, कारबाही हुने डर हुन्थ्यो । अहिले त जतातै सरकार छन्, कसैलाई कसैको डर छैन । जसले जे गरे पनि भएको छ । यसले मुलुकलाई अराजक बनाइरहेको छ । समय र कालखण्डका हिसाबले तुलना गर्दा अहिले प्रगति भएको देखिन्छ, त्यसको एक प्रतिशत पनि प्रागति प्रगति भएको देखिन्छ । सूचना प्रविधिको विकास त युरोप, अमेरिकामै सुरु भएको थिएन । अब अहिले म फेसबुक चलाएर नेतालाई गाली गर्न पाएको छ, त्यो बेला पाएको थिइँन भनेर तुलना गर्न त मिलेन नि । हिजोका दिनमा स्वास्थ्य संस्था, प्रविधि, यातायात लगायतको सुविधा नहुँदा

उपचार नपाउने अवस्था थियो । अहिले सबै भएर पनि पैसा नभए उपचार नपाउने अवस्था बनाइएको छ । यातायात सुविधा पर्याप्त नभएको, बिजुली नभएको, नागरिकको वैदेशिक यात्रा सुरु नै नभएको, सूचना प्रविधि नभएको त्यो बेला प्रतियक्ति आय बढाउने उपाय नै थिएन । आम्दानीका स्रोत सीमित थिए । आममानिसका लागि आम्दानीको स्रोत भनेको कि शिक्षक, सरकारी कर्मचारी कि सानोतिनो व्यापार यति मात्रै थियो, तर अहिले धिक्के अवस्था बढिरहेको छ । आम्दानीका स्रोत दिाँहूँ थापिएका छन् । मान्छे कमाइका लागि संसारभर पुग्न पाएका छन् । पहिलेको तुलनामा अहिलेको यो परिवर्तन र केही आर्थिक

सूचकमा देखिएको सुधार त जो-कोही सता र शासन सञ्चालनमा भए पनि देखिने थियो । यसलाई म 'डेभलपमेन्ट' नभएर 'डिभोलुसन' भन्न चाहन्छु । अक्सर, स्रोत-साधन, प्रविधि प्रशस्त हुँदाहुँदै २०४७ र २०६३ को समययता जुन रफ्तारमा मुलुक अगाडि जान सक्थ्यो, त्यसको एक प्रतिशत पनि प्रागति हुन सकेको छैन । भएका उद्योगधन्दा र कलकारखाना पनि लगभग बन्द अवस्थामा छन् ।

यसो हेर्दा २०४७ पछि निजी क्षेत्रको विकास चाँहिँ भएको ठान्छु । यसपछि पर्यटन र होटल क्षेत्रको विकास राम्रै देखिन्छ । तर अन्य सामाजिक र आर्थिक पाटोको विकास हुन नसक्दा अपेक्षित रूपमा बाध्य पर्यटन ल्याउन सकेका छैनौं । निजी क्षेत्रको विकासले गर्दा रोजगारी सिर्जना र राजस्वमा मुलुकलाई राम्रै भएको छ, तर राज्यले उत्पादन र बजारीकरणमा ध्यान दिन नसक्दा, स्वदेशी उद्योगलाई संरक्षण गर्न नसक्दा, सो अनुरूपका कानुनी व्यवस्था गर्न नसक्दा उत्पादनमूलक उद्योग खुल्न सकेका छैनन् । भएका एकाध उद्योग पनि पूर्ण क्षमतामा चल्न नपाएको व्यवसायी साथीहरूले बारम्बार गुनासो गर्नुहुन्छ । फाइदा बढी भएकाले निजी क्षेत्र पनि उद्योग खोल्नभन्दा आयातको व्यापारमा बढी टुक्क देखिएको छ । गणतन्त्रपछि त मुलुकले कुनै एक स्थानमा पनि प्रगति गरेको जस्तो भलाई लाग्दैन । अत्यधिक स्वतन्त्रताले यो अवधिमा धामीलाई अराजकताको बाटोमा ढोऱ्याएको मात्रै छ । स्वास्थ्य र शिक्षा नै निजी क्षेत्रको कब्जामा पुगिसकेको

छ । हिजोका दिनमा स्वास्थ्य संस्था, प्रविधि, यातायात लगायतको सुविधा नहुँदा उपचार नपाउने अवस्था थियो । अहिले सबै भएर पनि पैसा नभए उपचार नपाउने अवस्था बनाइएको छ । यसरी कुनै पनि क्षेत्र व्यवस्थित र सुरक्षित देखिँदैन । लगानीका लागि कसैले पनि मुलुकलाई विश्वास गरेको छैन । खालि बिचौलिया र नेताका असेपासैको मात्रै हालीमुहाली भएको मुलुकले प्रगति गर्न सक्दैन । अहिले देखिएको आर्थिक परिवर्तनमा रैमिदयान्सको ठुलो भूमिका छ । स्वदेशमै उत्पादनमूलक उद्योग खोलेको भए अर्थिक विकास हुने थियो । अहिले त एक जना खाडीमा कमाउने र बाँकी परिवार यहाँ बसेर खर्च गर्ने प्रवृत्ति छ । रैमिदयान्समार्फत आएका पैसाले आममानिसले राम्रो लगाउन, मिठो खाना, उपचार गर्न, घुमघाम गर्न, शिक्षादिक्षा लिन पाएका छन् । यसले गर्दा समग्र आर्थिक सूचकमा केही सुधार देखिएको हो । तर यो सुधार मूलतः व्यवस्थाले नभएर रैमिदयान्सले ल्याएको हो । मुलुकले अगाडैको यो सजिलो तर गलत अभ्यास हो ।

व्यवस्थाले अर्थतन्त्र र समाजमा केही फरक पार्दैन भन्ने मेरो विचार होइन । यसले केही हदसम्म प्रभाव पार्छ, तर हाम्रो समाजले जसरी व्याख्या गरेको छ त्यो सत्य होइन । व्यवस्था चलाउने नेतृत्व सही भए जुन प्रणालीमा पनि मुलुकको प्रगति कसैले रोक्न सक्दैन । व्यवस्था फरक हुँदैन सबै उलटफेर हुन्छ भन्ने हो भने गणतन्त्रमा नेपालीको अवस्था किन यस्तो छ ? पञ्चायतदेखि अहिलेसम्म उही नेता सत्तामा छन् । उनीहरूकै वरिपरि मुलुक घुमेको छ । यसमा व्यवस्था बदलिएर के चाँहिँ फरक पर्थ्यो ? नागरिकले के फरक महसुस गरे ? केही गरेनन् । त्यसकारण जनताको अवस्था उही भएपछि व्यवस्था मात्रै बदलिएर केही नहुने रहेछ । अहिले देखिएको छिटपुट सुधार व्यवस्थाले भन्दा बढी प्रविधि र विश्वको प्रभावले ल्याएको हो । (पूर्वअर्थमन्त्री डा. लोहरीसँग रातोपाटीकामा मस्ट कसेली गरेको कुराकानीमा आधारित)

विश्वव्यापी चुनौती समाधान गर्न सामूहिक र बहुपक्षीय प्रयास आवश्यक : प्रधानमन्त्री

काठमाण्डु । प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले जलवायु परिवर्तन, गरिबी र सुरक्षा चुनौतीलगायत विश्वव्यापी चुनौती समाधानका लागि सामूहिक र बहुपक्षीय प्रयास आवश्यक रहेको बताउनुभएको छ । संयुक्त राष्ट्र सङ्घ स्थापना दिवसका अवसरमा विहबार सैनिक मुख्यालय जङ्गी अड्डामा आयोजित विशेष समारोहलाई सम्बोधन गर्दै उहाँले नेपाल विश्वव्यापी शान्ति, स्थिरता र दिगो विकासलाई अगाडि बढाउन रचनात्मक भूमिका खेल्न तयार रहेको छ भन्नुभयो ।

शान्तिपूर्ण सहअस्तित्व, पारस्परिक सम्मान र गैरहस्तक्षेप नेपालको परराष्ट्र नीतिको महत्वपूर्ण सिद्धान्त भएको उल्लेख गर्दै प्रधानमन्त्री ओलीले नेपालले 'सबैसँग मित्रता'को भावना अधि सारिहेको स्पष्ट पार्नुभयो ।

संयुक्त राष्ट्र बडापत्रप्रति नेपालको प्रतिबद्धता दोहोर्चाउँदै उहाँले अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रमा शान्ति, समानता, सहयोग र द्वन्द्वको शान्तिपूर्ण समाधानका लागि नेपालले दशकौंदेखि निरन्तर पेश गर्दै आएको स्मरण गर्नुभयो ।

राष्ट्र सङ्घीय शान्ति मिसन, अन्तर्राष्ट्रिय सन्धि र निशस्त्रीकरण प्रयासमा नेपालको योगदानले विश्वव्यापी शान्ति र सद्भावप्रतिको समर्पणलाई भल्काएको उल्लेख गर्दै प्रधानमन्त्री ओलीले प्रतिकूलताका बाबजुद पनि द्वन्द्वग्रस्त मुलुकमा शान्ति स्थापना कार्यमा खटिएका शान्ति सैनिकको भूमिका प्रशंसनीय रहेको बताउनुभयो ।

राष्ट्र सङ्घको आह्वानमा नेपालले शान्ति सैनिक पठाउन थालेको इतिहास गर्व गर्नु लायक रहेको जनाउँदै प्रधानमन्त्री ओलीले पछिल्लो समय शान्ति अभियानले विभिन्न चुनौती सामना गरिरहेको बताउनुभयो । शान्ति सैनिकहरू हिंसात्मक समूह र बदलिँदो सुरक्षा अवस्थाबाट जोखिममा रहेका उल्लेख गर्दै उहाँले जटिल बन्दै गएका द्वन्द्व व्यवस्थापन र समाधानका लागि मजबुत अन्तर्राष्ट्रिय समर्थन र ऐक्यबद्धता आवश्यक भएको बताउनुभयो ।

प्रधानमन्त्री ओलीले विश्वव्यापी

समुदायले सामना गरिरहेको वातावरणीय चुनौती सम्बोधन गर्न तथा मानवजातिको साक्षात् खतराविरुद्ध सामूहिक रूपमा लड्ने बेला आएको बताउनुभयो ।

संयुक्त राष्ट्र सङ्घको ७५औं महासभाले जलवायु परिवर्तन, जैविक विविधताको हानी र वातावरणीय हासबाट आइपर्ने चुनौतीलाई स्पष्टसँग किटान गरेको उल्लेख गर्दै प्रधानमन्त्री ओलीले ती चुनौती समाधान गर्न दृढ प्रतिबद्धता र सामूहिक प्रयासको खाँचो औँल्याउनुभयो ।

नेपालजस्ता देशहरूले विश्वव्यापी कार्बन उत्सर्जनमा न्यून योगदान गरेका भए पनि जलवायु सङ्कटबाट प्रभावित हुनु पुगेको बताउँदै प्रधानमन्त्री ओलीले वातावरणीय प्रभाव अन्त्यका लागि विश्वव्यापी साझेदारी गर्न नेपाल तयार रहेको स्पष्ट पार्नुभयो । नेपाल संयुक्त राष्ट्र सङ्घका सिद्धान्तप्रति आफ्नो प्रतिबद्धतामा अडिग रहेको दोहोर्चाउँदै प्रधानमन्त्रीले

शान्ति, सुरक्षा, दिगो विकास र वातावरण संरक्षणको विश्वव्यापी प्रयासलाई अनवरत समर्थन गरिरहने बताउनुभयो । प्रधान सेनापति अशोकराज सिग्देलले संयुक्त राष्ट्र सङ्घको आह्वानमा द्वन्द्वग्रस्त मुलुकमा शान्ति स्थापना कार्यमा नेपाली शान्ति सैनिकले सक्रिय भूमिका निर्वाह गर्दै आइरहेको बताउनुभयो । उहाँले विश्वव्यापी शान्ति प्रवर्द्धन, सुरक्षा र अन्तर्राष्ट्रिय सहकार्य प्रवर्द्धनमा संयुक्त राष्ट्र सङ्घले नेतृत्वदायी भूमिका स्मरणीय रहेको छ भन्नुभयो ।

नेपाल सन् १९५५ मा संयुक्त राष्ट्र सङ्घको सदस्य बनेको र हालसम्म राष्ट्र सङ्घको बडापत्रप्रति प्रतिबद्ध मुलुकका रूपमा रहेको स्पष्ट पार्दै प्रधान सेनापति सिग्देलले विभिन्न शान्ति मिसनमा शान्ति सैनिक पठाउने मुलुकका रूपमा नेपाल पहिलो रहेको जानकारी दिनुभयो । समारोहमा द्वन्द्वग्रस्त मुलुकका ११ वटा मिसनमा तैनाथ नेपाली सेना,

नेपाल प्रहरी र सशस्त्र प्रहरी बल नेपाल समिलित फौजले मार्च पास गरेको थियो । सो अवसरमा मारुनी, मधोटा, झ्याउरे र हुडकेली नाच तथा नेवारी समुदायको सांस्कृतिक प्रस्तुति प्रस्तुत गरिएको थियो । नेपाली सेनाका खेलाडीले तेक्वान्दो खेल प्रस्तुत गरेको सो समारोहमा तीन वटै सुरक्षा सङ्गठनका तर्फबाट संयुक्त ब्याण्ड तथा नेपाली सेनाको हेल्मिन्टमाफ्त 'यु एन डे-२०२४' लेखिएको ब्यानर प्रदर्शन र पुष्पवृष्टि गरिएको थियो ।

समारोहमा मन्त्रीगण, यहाँस्थित कूटनीतिक नियोगका प्रमुख तथा प्रतिनिधि सहभागी हुनुहुन्थ्यो ।

छ दशक पुरानो नेपाल-संयुक्त राष्ट्र सङ्घ सहकार्य

विश्वभर शान्ति, एकाता, मैत्री र मेलमिलाप प्रवर्द्धन गर्ने उद्देश्यले सन् १९४५ अक्टोबर २४ मा संयुक्त राष्ट्र सङ्घको स्थापना भएको हो । अन्तर्राष्ट्रिय श्रम, खाद्य तथा कृषि, विश्व स्वास्थ्य,

हुलाक, नागरिक उड्डयन, जलवायु, बौद्धिक सम्पत्ति, सामुद्रीक, कृषि विकास कोष, औद्योगिक विकास र पर्यटन सङ्गठनलगायत उक्त विश्व संस्थाका १५ वटा विशिष्टकृत निकायमार्फत श्रम, शिक्षा, स्वास्थ्य, कृषि, पर्यटन, जलवायुका क्षेत्रमा मुलुकलाई सहयोग प्राप्त हुँदै आएको छ ।

नेपालको शान्ति प्रक्रियालाई निर्दममा पुर्‍याउन संयुक्त राष्ट्र सङ्घले विशेष सहजीकरण गरेको थियो । सन् १९५५ मा राष्ट्रसङ्घको सदस्य भएको नेपालले त्यसको तीन वर्षपछि शान्ति सैनिक परिचालन गर्न थालेको हो । मुलुकले शान्ति सेनामा नेपाली सेना, नेपाल प्रहरी र सशस्त्र प्रहरी बलबाट सुरक्षाकर्मी परिचालन गर्दै आएका छ । राष्ट्रसङ्घीय शान्ति सेनामा सैनिक परिचालन गर्ने मुलुकको सूचीमा नेपाल प्रथम स्थानमा छ ।

राष्ट्रसङ्घको आह्वानमा हाल विश्वका एक सय २० राष्ट्रबाट ९७ हजार शान्ति कार्यरत छन् ।

राष्ट्रसङ्घको छातामुनि विश्वका विभिन्न मुलुकमा स्थापना भएका ११ शान्ति मिसनमा छ सय ५१ महिलासहित पाँच हजार नौ सय १८ नेपाली शान्ति सैनिक परिचालन भएका छन् ।

शान्ति सेनामा महिला परिचालन गर्ने मुलुकको सूचीमा पनि नेपाल शीर्षस्थानमा छ । शान्ति मिसनमा सशस्त्र प्रहरी बलबाट एक सय ९५ र नेपाल प्रहरीका २८ जना कार्यरत छन् ।

नेपाली सेनाका अनुसार हालसम्म ४४ मिसनमा एक लाख ५३ हजार छ सय ५४ नेपाली शान्ति सैनिकले आफ्नो सौर्य प्रदर्शन गरेका छन् ।

सन् १९५८ मा लेबनानमा पाँच सैनिक पर्यवक्षक परिचालन गरेर विश्वशान्ति स्थापनाका निमित्त स्थापना भएको राष्ट्रसङ्घसँग सहकार्य सुरु गरेको नेपालले सन् १९७४ मा नेपाली सेनाको पुरानो गोरख गणलाई इजिप्टमा परिचालन गरेको थियो । हालसम्म ७३ नेपाली शान्ति सैनिकले वीरगति प्राप्त गरेका छन् भने ६९ जना घाइते भएका छन् । रासस

अदालतद्वारा सभापति लामिछानेलाई थप सातदिन हिरासतमा राख्न अनुमति

पोखरा । सहकारीको बचत रकम अपचलनको आरोपमा पक्राउ पर्नुभएका राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा)का सभापति रवि लामिछानेलाई थप सात दिन हिरासतमा राखेर अनुसन्धान गर्न अदालतले अनुमति दिएको छ । जिल्ला अदालत कास्कीका न्यायाधीश चन्द्रकान्त पौडेलको इजाजतसले

जानकारी दिनुभयो । यही कार्तिक २ गते पक्राउ पर्नुभएका पूर्व उपप्रधान एवं गृहमन्त्री लामिछानेमाथि यसअघि छ दिनको म्याद थप गरी अनुसन्धान जारी रहेको अवस्थामा पुनः म्याद थप भएको छ ।

यसैगरी सहकारीको बचत रकम अपचलनको आरोपमा गत असोज ६ गते पक्राउ पर्नुभएका

सभापति लामिछानेलाई थप सात दिन प्रहरी हिरासतमा राखेर अनुसन्धान गर्न विहबार अनुमति दिएको जिल्ला अदालत कास्कीका सूचना अधिकारी सुरज अधिकारीले

पूर्वप्रहरी नायब महानिरीक्षक छविबहाल जोशीलाई थप सात दिन हिरासतमा राखी अनुसन्धान गर्न अदालतले अनुमति दिएको सूचना अधिकारी अधिकारीले जानकारी दिनुभयो । रासस

अर्थमन्त्री पौडेल र एडिबीका उपाध्यक्षबीच भेटवार्ता

वासिङ्टन । विश्व बैंक तथा अन्तर्राष्ट्रिय मुद्रा कोषको वार्षिक बैठकमा भागलिने सिलसिलामा वासिङ्टन पुगेका उपप्रधानमन्त्री तथा अर्थमन्त्री विष्णु पौडेल र एसियाली विकास बैंक (एडिबी)का उपाध्यक्ष थियागमि यागबीच भेटवार्ता भएको छ ।

त्यस अवसरमा उहाँहरूबीच एसियाली विकास बैंकको वर्तमान पूँजी तथा भविष्यमा नेपालसँग हुनसक्ने सहकार्यबारे छलफल भएको थियो । राजदूतावासले जनाएको छ । उपप्रधानमन्त्री पौडेलले नेपालको विकास-निर्माणका

परियोजनामा बैंकले निर्वाह गरेको भूमिकाको प्रशंसा गर्नुभयो । हालको बाढीपहिरोबाट प्रभावित नेपाललाई बैंकले ३० लाख अमेरिकी डलर अनुदान प्रदान गरेकामा उहाँले आभार व्यक्त गर्नुभयो ।

उपाध्यक्ष यागले नयाँ साझेदारी रणनीतिको संरचनागत प्रक्रिया बारेमा मन्त्री पौडेललाई जानकारी दिनुभएको उक्त राजदूतावासले जनाएको छ ।

यसैगरी, उपप्रधानमन्त्री पौडेलले विश्व बैंकका कार्यकारी निर्देशक विष्मि सपुत्रासँग पनि भेटवार्ता गर्नुभएको छ । रासस

नेपाल एयरलाइन्समा देखिएका समस्याको दीर्घकालीन समाधान गर्नेछौं: मन्त्री पाण्डे

काठमाण्डु । संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डयनमन्त्री बन्दी पाण्डेले नेपाल एयरलाइन्सलाई सुधार गर्दै विद्यमान समस्याको दीर्घकालीन समाधान गर्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गर्नुभएको छ ।

सरकार गठन भएको एकसय दिनको अविधिमा मन्त्रालयबाट भएका प्रमुख उपलब्धिबारे जानकारी दिन विहबार आयोजित पत्रकार सम्मेलनमा उहाँले नेपाल एयरलाइन्समा देखिएका समस्याहरू समाधान गर्दै भरपर्दो सेवा प्रवाह गरिने उल्लेख गर्नुभयो । मन्त्री पाण्डेले भन्नुभयो, "नेपाल एयरलाइन्समा रहेका विद्यमान समस्या पहिचान गरी दीर्घकालीन समाधान गर्न मन्त्रालयले पहल सुरु गरेको छ ।

नेपाल नागरिक उड्डयन क्षेत्रको सर्वांगत अध्ययन एवं विश्लेषण गरी सुरक्षित, भरपर्दो तथा विश्वसनीय बनाउन समिति गठन गरेर काम अघि बढाइसकेका छौं ।" मन्त्री पाण्डेले नेपाल नागरिक उड्डयन प्राधिकरणलाई नियामक र सेवाप्रदायक निकायका रूपमा छुट्टा यान्त्रिक नेपाल नागरिक उड्डयन प्राधिकरणलाई एकीकरण र संशोधन गर्न बनेको विधेयक र हवाई सेवा प्राधिकरणको स्थापना तथा व्यवस्था गर्न बनेको विधेयक सङ्घीय संसदा दर्ता गर्न मन्त्रपरिषद्बाट स्वीकृति लिनुपर्ने बताउँदै सोका मन्त्रपरिषदा ती विधेयक पेश गरिएको जानकारी दिनुभयो ।

उहाँले गौतमबुद्ध अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल र पोखरा क्षेत्रीय अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलबाट अन्तर्राष्ट्रिय उडान सञ्चालन गर्न सहुलियत एवं प्रोत्साहन सहितको कार्ययोजना मन्त्रपरिषद्बाट स्वीकृत भई कार्यान्वयनको चरणमा रहेको पनि बताउनुभयो ।

"गौतमबुद्ध अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलबाट यही कार्तिक २४ गतेदेखि जजिरा एअरवेजले हप्तामा तीन र फ्लाई दुबईले दैनिक एक अन्तर्राष्ट्रिय उडान गर्ने गरी कार्यालयका स्वीकृत गरिएको छ", मन्त्री पाण्डेले भन्नुभयो, "आन्तरिक वायुसेवाको ब्यहोर्नुपर्ने यात्रुको दायित्व तथा बिमालाई समयानुकूल वृद्धि गर्न हवाई सेवा सञ्चालन संस्थाको दायित्व तथा बिमा व्यवस्था गर्न विधेयकको मस्यौदा तर्जुमा गरी स्वीकृतको प्रक्रिया अघि बढाइएको छ ।" यस अविधिमा मन्त्रालयले यातायात सेवा अवरुद्ध भई अन्तर्राष्ट्रिय उडान छुट्टा गएका यात्रुलाई अतिरिक्त शुल्क नलामे गरी टिकटको

मिति परिवर्तन गर्न पाउने व्यवस्था मिलाएको जनाएको छ । अवरुद्ध सडक सञ्जाल सञ्चालनमा नआएसम्म वायु सेवा कम्पनीले स्वीकृत हवाई भाडादरको अधिकतम सीमाको टिकट बिक्री नगर्ने गरी व्यवस्था मिलाइएको मन्त्री पाण्डेले जानकारी दिनुभयो ।

नेपाल र फ्रान्सबीच सम्पन्न भएको द्विपक्षीय हवाई सेवा सम्झौता र सम्झदारी पत्र संशोधन गर्ने कार्य अगाडि बढाइएको उल्लेख गर्दै उहाँले नेपाल र इन्डोनेसियाबीच द्विपक्षीय हवाई सेवा सम्झौता गर्ने प्रक्रिया

अघि बढाइएको बताउनुभयो । मन्त्रालयले यस अविधिमा सौर्य एअरलाइन्सको वायुयान दुर्घटनाको अनुसन्धान गर्न जाँचबुझ आयोग गठन गरेको र प्रारम्भिक प्रतिवेदनबाट प्राप्त सुझाव कार्यान्वयनका लागि निर्देशनसमेत दिएको जनाएको छ । मन्त्री पाण्डेले भन्नुभयो, "यस अविधिमा पर्यटन

विधेयक, सङ्घीय संसदा दर्ता गरी स्वीकृतिका लागि मन्त्रपरिषदा पेश गरिएको छ । क्वासिनो नियमावली, पर्वतारोहणसम्बन्धी नियमावली, २०५९ संशोधन गर्न मन्त्रपरिषदा पेश गरिएको छ ।"

नेपालका पाँच हजार आठसयदेखि छ हजार पाँचसयसम्म उचाइका थप ५७ हिमाल आरोहणका लागि खुला गरिएको मन्त्री पाण्डेले जानकारी दिँदै पर्यटन विभागका सेवाअन्तर्गत पर्वतारोहण र होटल व्यवस्थापनलाई अनलाइन प्रणालीमार्फत प्रवाह हुने व्यवस्था मिलाइएको उल्लेख गर्नुभयो ।

यस अविधिमा 'ग्रेट हिमालयन ट्रेल'को थप पाँच किलोमिटर पदमार्ग निर्माण सम्पन्न गरिएको, हिमाल आरोहण र पदयात्राको क्रममा विपद्ग्रस्त रहेका करिब दुई सय पर्यटकलाई उद्धार गरिएको मन्त्रालयले जनाएको छ ।

त्यस्तै प्रतिलिपि अधिकार विधेयक, २०८१ मस्यौदा तर्जुमा गरी सुझावका लागि नीति अनुसन्धान प्रतिष्ठानमा पेश गरिएको, पशुपति क्षेत्र विकास कोष ऐनको संशोधन मस्यौदा तर्जुमा गरिएको, सङ्घीय भाषा विधेयक र सङ्घालय विधेयक तर्जुमा कार्य अघि बढाइएको मन्त्री पाण्डेले बताउनुभयो । मन्त्रालयले यस अविधिमा ललितपुरको गुईट टोलको चैत्यबाट हराएर अमेरिकामा पुगेको ध्यानी बुद्धको मूर्ति प्रमाणसहित नेपाल फर्काउन कूटनीतिक प्रक्रिया अघि बढाइएको जनाउँदै शङ्कर कीर्ति महाविहार, भगवान वहाल ठमेलबाट चोरी भएको पद्मपाणी लोकेश्वरको मूर्तिगत सोही स्थानमा पुनःस्थापना गरिएको मन्त्री पाण्डेले जानकारी दिनुभयो । रासस

अनुसन्धान, अभियोजन र न्यायिक प्रक्रियालाई सघाउन एमालेको आग्रह

काठमाण्डु । नेकपा एमालेले राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) का राजनीतिक दल, व्यक्तिको संस्थाबाट भइरहेका गतिविधि विधिको शासनविरुद्ध भएको जनाएको छ ।

एमालेका महासचिव शंकर पोखरेलले विहबार विज्ञापित जारी गरी सहकारी संस्थाको रकम दुरुपयोग सम्बन्धमा संसदीय विशेष समितिको प्रतिवेदन कार्यान्वयन प्रक्रिया अघि बढिँदा रास्वपाका कार्यकर्ताबाट भइरहेका गतिविधिप्रति पार्टीको गम्भीर ध्यानाकर्षण भएको जनाउनुभएको हो । संसदीय विशेष समितिले बनाएको प्रतिवेदनको आधारमा किटान गरिएका व्यक्तिलाई अनुसन्धान, अभियोजन र न्यायिक प्रक्रिया अघि बढेको र त्यसमा सहयोग गर्नु सबैको साझा कर्तव्य रहेको एमालेले जनाएको छ ।

छानबिन समितिले सर्वसम्पत्तरूपमा औल्याएका विषयमा छानबिन प्रक्रिया अघि बढिँदा रहेको अवस्थामा प्रधानमन्त्री,

सरकारका जिम्मेवार व्यक्ति र निकाय विरुद्ध जिम्मेवार व्यक्तिबाट अर्थात् अविधिको दिने, गालीगलौज गर्ने र गलत आक्षेप लगाउँदै छानबिन प्रक्रियालाई प्रभावित गर्ने गरी भ्रम सिर्जना गर्नु अत्यन्त दुःखद भएको एमालेको ठहर छ ।

फौजदारी मुद्दाको अनुसन्धान, अभियोजन, प्रतिक्षालाई स्वतन्त्र, भयरहित र वैज्ञानिक बनाइ फौजदारी न्याय प्रणालीको प्रभावकारिता बनाउनु सबैको साझा दायित्व भएको विज्ञापितमा उल्लेख छ ।

सबै पक्षको सकारात्मक

कानूनबमोजिम तोकिएको काम गर्न नदिने हिंसा बलको प्रयोग गर्ने नदिने हिंसा बलको प्रयोग गर्ने भन्ने गरी गराउनु आफैमा कसुर भएको एमालेको ठहर छ । यस्तो कसुरमा सङ्घीय संसदको सदस्य उपस्थिति हुनु र यस्तो कसुर गर्न अरूलाई उक्साउनु पूर्णतः गैरकानुनी कार्य हो, यस्तो भेलाभासा सहभागी नहुन प्रहरीले गरेको अनुरोधको अनज्ञा गर्ने प्रत्येक व्यक्ति कसुरदार मानिने कानुनी व्यवस्था भएतापनि सबै पक्ष सचेत हुनुपर्दछ, विज्ञापितमा उल्लेख छ ।

एमालेलेसरकारकाअख्तियारप्राप्त निकायबाट भइरहेको अनुसन्धान र अभियोजन प्रक्रियामा बाधा पुर्‍याउने कुनै प्रकारका गतिविधि नगर्न समेत आग्रह गरेको छ । यस्ता गतिविधि नियन्त्रण गरेर स्वच्छ र निष्पक्ष न्यायिक निरूपणको वातावरण बनाउन पनि एमालेले सरकारलाई अनुरोध गरेको छ । रासस

'हरित ऊर्जा उत्पादन नेपालको प्रमुख प्राथमिकता'

काठमाण्डु । ऊर्जा, जलस्रोत तथा सिँचाई मन्त्रालयका सचिव सुश्री आचार्यले हरित ऊर्जा उत्पादन नेपालको प्रमुख प्राथमिकता भएको बताउनुभएको छ । भारतको जयपुरमा जारी 'साउथ एसियन क्लिन इनर्जी फोरम'लाई बुधबार सम्बोधन गर्दै उहाँले हरित ऊर्जालाई नेपालले प्रमुख प्राथमिकतामा राखेर अगाडि बढेको बताउनुभएको हो । उहाँले भन्नुभयो, "ऊर्जा सुरक्षा र दक्षता कायम राख्न ठूलो चुनौती देखिएको छ । जलवायु परिवर्तनका नकारात्मक असरहरूको परिणामस्वरूप ऊर्जा क्षेत्रमा चुनौती देखिएको हो ।"

सचिव आचार्यले उहाँले गत असोजको अखिल वर्षाका कारण आएको बाढी र पहिरोबाट जलविद्युत् आयोजनामा भएको क्षतिको शोधभर्ना गर्दै ती आयोजनाको पुनः सञ्चालन गर्न र भविष्यमा यस्ता क्षतिबाट जोगिन प्रयास भइरहेको उल्लेख गर्नुभयो । हरित ऊर्जालाई प्राथमिकताका साथ अगाडि

बढाउने नेपाल सरकारको प्रयासलाई फोरममा सहभागी सबै राष्ट्रले समर्थन गर्नुपर्ने देखिएको उल्लेख गर्दै सचिव आचार्यले यूएसएड इन्डियाको भूमिका अझ प्रभावकारी रहने छ भन्नुभयो । नेपालले सन् २०३५ सम्म कार्यान्वयनका लागि प्रस्ताव गरेको विद्युत् उत्पादन मार्गचित्र र कार्ययोजना चौँडे मन्त्रपरिषदबाट स्वीकृत गराई कूल २८ हजार ५०० मेगावाट क्षमताको

पूर्ण स्वच्छ एवं हरित ऊर्जा उत्पादन गर्ने योजना रहेको उहाँको भनाइ थियो ।

सचिव आचार्यले विद्युत्को आन्तरिक खपत बढाउने, ऊर्जा खपत बढाउने उद्योगको स्थापना गर्ने, ई-मोबिलिटीलाई प्रोत्साहन गर्न सम्भाव्य स्थानमा चार्जिङ स्टेशन थप गर्ने र बचत हुने स्वच्छ एवं हरित ऊर्जा भारत, बङ्गलादेश र अन्य आकांक्षी मुलुकमा निर्यात गर्ने योजना नेपालको रहेको बताउनुभयो ।

उहाँले गत असोजमा नेपाल विद्युत् प्राधिकरण, बङ्गलादेश पावर डेभलपमेन्ट बोर्ड र एनटिपीपी विद्युत् व्यापार निगम, भारतबीच भएको त्रिपक्षीय विद्युत् व्यापार सम्झौतामार्फत नेपालको स्वच्छ एवं हरित ऊर्जाको व्यापार अभिवृद्धि गर्न मार्ग प्रशस्त भएकामा भारत सरकारको सहानुभूति गरी भविष्यमा पनि आफ्नो भूमि भएर थप विद्युत् व्यापारमा सहजीकरण गरिदिन अनुरोध गर्नुभयो । रासस

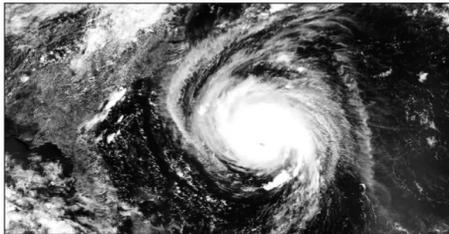
चक्रवात दानाको त्रासले दश लाखभन्दा बढी भारतीय सुरक्षित स्थानतर्फ जाँदै

एएफपी कोलकाता। भारतको पूर्वी तटमा कमिना दश लाख भन्दा बढी मानिसहरू सुरक्षित आश्रयस्थल तर्फ भागिरहेको मन्त्रीहरूले बिहीबार बताएका छन्।

चक्रवात दानाले पश्चिम बङ्गाल र ओडिसा राज्यमा लगभग १५ करोड मानिसहरूको आश्रय स्थललाई प्रभावित गर्ने सम्भावना रहेको भारतीय मौसम ब्यूरोले बताएको छ। मौसम ब्यूरोले हावाको गति १२० किलोमिटर प्रति

राज्यका सरकारी मन्त्री बङ्किम चन्द्र हजाराले अहिलेसम्म एक लाख भन्दा बढी मानिसहरूलाई सुरक्षित स्थानमा सारिएको बताउनु भएको छ। उहाँले जीवन बचाउन समुद्र तटका रिपोर्ट तथा व्यवसायहरू बन्द गर्न आदेश दिइएको तथा पर्यटकहरूलाई उक्त स्थान छोड्न आग्रह गरिएको जनाउनु भएको छ।

कोलकाता विमानस्थलका निर्देशक प्रवत रञ्जन बेउरियाले पूर्वानुमान गरिएको भारी हावा र

घन्टाको गतीमा पुगे अनुमान गरेको छ। चक्रवातको समयमा प्रमुख एयरपोर्टहरू बन्द हुने जनाइएको छ।

शुक्रबार बिहान धामरा बन्दरगाह नजिकै अवतरण गर्ने पूर्वानुमान गरिएको चक्रवातले छिमेकी बङ्गालदेशलाईसमेत असर गर्ने अनुमान गरिएको छ। चक्रवातका कारण आएका छालहरूले तटीय क्षेत्रहरू डुबानमा पार्ने र पानी सामान्य ज्वारको स्तरभन्दा दुई मिटर माथि बढ्ने पूर्वानुमान गरिएको छ। ओडिसा राज्यका स्वास्थ्य मन्त्री मुकेश महाल्लिङले तटीय क्षेत्रहरूबाट करिब दस लाख मानिसहरूलाई चक्रवातबाट सुरक्षित स्थानहरूमा सारिएको बताउनु भएको छ।

छिमेकी पश्चिम बङ्गाल

वर्षा का कारण बिहीबार राति उडानहरू स्थगित गरिने बताउनु भएको छ। भुवनेश्वर सहरको विमानस्थलले पनि उक्त समयमा उडानहरू बन्द गर्ने जनाएको छ भने कर्ना रेलसेवाहरू स्थगित गरिएका छन्।

बङ्गलादेशका विपद् मन्त्री फारुक-ए-आजमले उद्धार अधिकारीहरू "उच्च सतर्कता" का साथ बसेको बताउँदै भारतमा पनि खराब आँधी आउने पूर्वानुमान गरिएकोले निकासी आदेश जारी नगरिएको बताउनु भएको छ। वैज्ञानिकहरूका अनुसार जीवाश्म ईंधनहरू जलाएर उत्पन्न जलवायु परिवर्तनका कारण विश्व तातो हुँदै जाँदा चक्रवात तथा आँधीबेहरी अझै शक्तिशाली हुँदै गइरहेका छन्।

युरोपमा मुस्लिम विरोधी भेदभावमा तीव्र वृद्धि: ईयू अधिकार एजेन्सी

एएफपी भिएना। इजरायल विरुद्ध हमासको आक्रमणले युरोपमा मुस्लिम विरोधी घृणा तीव्र वृद्धि भएको उल्लेख गर्दै युरोपका मुस्लिमहरूले अफ बढी

दैनिक जीवनमा जातिवाद र भेदभावको सामना गर्छन्, जुन सन् २०१६ मा एफआरए सर्वेक्षणको अन्तिम संस्करणमा फेला परेको ३९ प्रतिशतबाट तीव्र वृद्धि हो। भेदभावको सबैभन्दा

जातिवाद र भेदभावको सामना गरिरहेको युरोपेली सङ्घ (ईयू)को अधिकार एजेन्सीले बिहीबार जनाएको छ।

युरोपियन युनियन एजेन्सी फर फन्डामेन्टल राइट्स (एफआरए)का अनुसार सन् २०२३ को अक्टोबर ७ मा हमासले इजरायलमा आक्रमण गरेपछि गाजामा प्रतिशोधायक आक्रमण सुरु भएपछि धेरै ईयू राष्ट्रहरूले मुस्लिम विरोधी कार्यहरूमा वृद्धि भएको जनाएका छन्।

"हमासको आक्रमणपछि मुस्लिम विरोधी घृणा र यहुदी विरोधी भावना बढेको कुरा प्रकाशमा ल्याउने थुप्रै युरोपेली सङ्घका देशबाट आएका रिपोर्टबारे हामी सचेत छौं", एफआरएका प्रवक्ता निकोल रोमेनले बताउनुभयो।

युरोपेली सङ्घमा लगभग दुई मध्ये एक मुस्लिमले आफ्नो

बढी दर अस्ट्रिया, जर्मनी र फिनल्यान्डमा रेकर्ड गरिएको छ। "हामीले युरोपमा मुस्लिम समुदाय विरुद्ध जातिवाद र भेदभावमा चिन्ताजनक वृद्धि देखिरहेका छौं", एफआरएका निर्देशक सिर्पा राउटिओले भन्नुभयो।

"यो मध्यपूर्वमा द्वन्द्वले उत्प्रेरित भएको हो र महाद्वीपभरी देखिएको अमानवीय मुस्लिम विरोधी प्रदर्शनले स्थिति अझ खराब बनाएको छ", राउटिओले बताउनुभयो। अक्टोबर सन् २०२१ को अक्टोबर देखि सन् २०२२ को अक्टोबरसम्म १३ वटा युरोपेली देशका ९ हजार ६ सय भन्दा बढी मुस्लिमहरूको सर्वेक्षण गरिएको थियो। मुस्लिम महिला, पुरुष र बालबालिकाहरू घर्माघर्मा कारण मात्र नभई छालाको रङ र जातीय वा आप्रवासी पृष्ठभूमिका कारण पनि हिंसामा परेको एफआरएले उल्लेख गरेको छ।

बङ्गलादेशद्वारा पूर्वप्रधानमन्त्री शेख हासिना पार्टीको विद्यार्थी सङ्गठन प्रतिबन्धित

एएनआई ढाका। जुलाई-अगस्ट विद्रोहको नेतृत्व गर्ने विद्यार्थी समूहको मागपछि पूर्व प्रधानमन्त्री शेख हासिनाको पार्टी अवामी लिगको निकट विद्यार्थी सङ्गठन

'बङ्गलादेश छात्र लिग'लाई बङ्गलादेशको अन्तरिम सरकारले बुधबार प्रतिबन्ध लगाएको छ। सरकारले "आतङ्कवाद विरोधी ऐन, २००९" को धारा १८ को उप-धारा (१) मा

भारतको 'स्याटलाइट' इन्टरनेट बजारका निम्ति अर्बपतिहरूको लडाइँ

बीबीसी

काठमाण्डु। भारतको भूउपग्रह, स्याटलाइट, मा आधारित ब्रोडब्यान्ड इन्टरनेट बजारलाई लिएर विश्वका दुई सर्वाधिक धनी व्यक्तिहरू इलोन मस्क र मुकेश अम्बानीबीचको प्रतिस्पर्धा तीव्र बन्दै गएको छ। भारत सरकारले गतसाता लिलामीमाफर्त नभई प्रशासनिक रूपमा 'स्याटलाइट स्पेक्ट्रम' छुट्याउने घोषणा गरेपछि माहोल तातेको हो। यसअघि मस्कले अम्बानी समर्थित लिलामी पद्धतिको आलोचना गरेका थिए।

स्याटलाइट ब्रोडब्यान्डले आफ्नो प्रभाव घेराभित्रका कुनै पनि स्थानमा इन्टरनेट सेवामाथि पहुँच प्रदान गर्छ। यसलाई इन्टरनेटका निम्ति टेलिफोन लाइन वा केबुल सेवा उपलब्ध नभएका दुर्गम तथा ग्रामीण क्षेत्रका निम्ति भरपर्दो विकल्पका रूपमा लिन सकिन्छ। यसले 'डिजिटल विभाजन' लाई घटाउन पनि मद्दत गर्ने ठानिएको छ। भारतको दूरसञ्चार नियामकले अझै 'स्पेक्ट्रम'को मूल्य निर्धारण गरिसकेको छैन। व्यवसायिक 'स्याटलाइट' इन्टरनेट सेवा पनि सुरु हुने

बाँकी छ। यद्यपि 'क्रेडिट रेटिङ' निकाय 'इक्रा'का अनुसार भारतमा सन् २०२५ सम्ममा 'स्याटलाइट' इन्टरनेटका ग्राहक संख्या २० लाख पुग्ने अनुमान गरिएको छ। भारतको बजार प्रतिस्पर्धात्मक छ। त्यसमा लगभग आधा दर्जन मुख्य खेलाडीहरू देखिएका छन्, जसको नेतृत्व अम्बानीको कम्पनी रिलायन्स जिओले गर्छ। दूरसञ्चार क्षेत्रमा प्रभुत्व जमाउन यस किसिमका लिलामीमा अर्बौं लगानी गरिसकेको जिओले लक्ष्यमार्गमा आधारित 'एसईएस आस्ट्र' नामको अग्रणी स्याटलाइट सञ्चालकसँग साझेदारी गरेको छ।

दुर्गतिको इन्टरनेट सेवाका निम्ति पृथ्वीको सतहबाट १६० र १,००० किलोमिटरको बीचमा राखिएका 'लो-अर्थ अर्बिट' (एलईओ) स्याटलाइट प्रयोग गर्ने मस्कको स्टारलिङ्कको विपरित 'एसईएस'ले 'मिडियम अर्थ-अर्बिट' (एमईओ)को प्रयोग गर्छ। भूउपग्रह, स्याटलाइटहरूलाई त्यो भन्दा माथिल्लो उचाइमा राखिने यो प्रणाली किफायती छ। पृथ्वीमा भएका 'रिसिभर'हरूले स्याटलाइटबाट सङ्केतहरू प्राप्त गर्छन् र तिनलाई इन्टरनेट डेटामा बदल्छन्।

स्टारलिङ्कको पृथ्वी कक्षमा ६,४१९ स्याटलाइट छन् भने १०० देशमा ४० लाख ग्राहक छन्। मस्कले सन् २०२१ बाटै भारतमा सेवा थाल्ने लक्ष्य राखेका थिए, तर प्रशासकीय अवरोधका कारण ढिलाइ भएको छ।

यसपछि उक्तो कम्पनी भारत छिरेको खण्डमा यसले विदेशी लगानीलाई आकर्षित गर्ने प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीको

प्रयासमा बल पुग्ने धेरैको बुझाइ छ। यसले मोदी सरकारलाई व्यवसायमैत्री छविलाई प्रचार गर्न मद्दत गर्नेछ र सरकारका नीतिहरू अम्बानीजस्ता शीर्ष व्यापारीहरूको पक्षमा मात्रै छन् भन्ने दाबीहरूलाई पनि चुनौती दिएको छ। विगतमा लिलामी कार्य आकर्षक साबित भए पनि भारत सरकारले यसपटक प्रशासनिक रूपमा 'स्याटलाइट स्पेक्ट्रम' कम्पनी रिलायन्स जिओले गर्छ। यो निर्णय अन्तर्राष्ट्रिय मापदण्डअनुरूपको भएको भन्दै सरकारले त्यसको बचाउ गरेको छ।

काउन्टरपोइन्ट रिसर्चका प्रविधि विश्लेषक ग्यारे ओवेन भन्छन्, 'स्याटलाइट स्पेक्ट्रम' सामान्यतः लिलामीद्वारा दिइँदैन, किनभने यसको लागतले व्यवसायको वित्तीय औचित्य वा लगानीलाई असर पार्न सक्छ। यसको विपरित, प्रशासनिक वितरणले "योग्य" खेलाडीहरूलाई यसको वितरण होस् भन्ने सुनिश्चित गर्नुका साथै स्टारलिङ्कलाई पनि प्रतिस्पर्धामा प्रवेश गर्ने मौका दिनेछ। तर अम्बानीको रिलायन्स भारतमा

कसरी स्याटलाइट ब्रोडब्यान्ड सेवा मानिसहरूसम्म पुऱ्याउन सकिन्छ भन्नेबारे स्पष्ट कानुनी व्यवस्था नभएकाले निष्पक्ष प्रतिस्पर्धा सुनिश्चित गर्न लिलामी आवश्यक भएको बताउँछ।

अक्टोबर्मा दूरसञ्चार नियामक निकायलाई लेखिएको र बीबीसीले पढेको एउटा पत्रमा रिलायन्सले बारम्बार "स्याटलाइटमा आधारित र स्थलबाट पहुँच दिने सेवाहरूबीच समान स्तर"

सिर्जना गर्न आग्रह गरेको थियो। उक्त कम्पनीले "स्याटलाइट प्रविधिमार्फत आर्काले प्रागतिकरूपले स्याटलाइट र स्थल

मस्कविरुद्ध अम्बानी:

भारतको 'स्याटलाइट' इन्टरनेट बजारका निम्ति अर्बपतिहरूको लडाइँ

सञ्चालकबीचका विभाजन रेखाहरूलाई

उल्लेख्य रूपमा धमिल्याइएको" भन्दै "स्याटलाइटमा आधारित सेवाहरू अब स्थल सञ्चालका सेवा नपुगेका क्षेत्रहरूमा सीमित नभएको" समेत उल्लेख गरेको छ। एउटा पत्रमा रिलायन्सले भारतीय दूरसञ्चार कानुन अन्तर्गत लिलामीमाफर्त 'स्पेक्ट्रम'को वितरण गरिने जनाउँदै "सार्वजनिक हित, सरकारी कार्यहरू वा प्राविधिक तथा आर्थिक कारणहरूले गर्दा लिलामी रोक्न" परेमा मात्रै प्रशासनिक वितरणलाई अनुमति दिने स्मरण गराइएको छ।

सामाजिक सञ्चालक एक्समा मस्कले विचारधारा 'स्पेक्ट्रम' "आईटीयूद्वारा स्याटलाइटहरूका निम्ति साफा स्पेक्ट्रमको रूपमा निर्दिष्ट गरिएको" औल्याएका छन्। अन्तर्राष्ट्रिय दूरसञ्चार सङ्घ (आईटीयू) राष्ट्रसङ्घीय निकाय हो, जसले डिजिटल वितरणलाई अनुमति दिने स्मरण गराइएको छ।

समाचार संस्था रोएटसले मुकेश अम्बानीले सरकारी निर्णयलाई प्रभावित तुल्याउने कोसिस गरिराखेका विवरण दिइरहेका मस्कले एक्सको एउटा पोस्टमा यसरी प्रतिक्रिया दिएका थिए, "म (अम्बानीलाई) फोन गरेर भारतका जनतालाई इन्टरनेट सेवा उपलब्ध गराउनका लागि प्रतिस्पर्धा गर्नका निम्ति स्टारलिङ्कलाई अनुमति दिन धेरै समस्या नहुने बताउनेछु।"

ओवेनको विचारमा प्रशासनिक मूल्य निर्धारण विधिको विरोध गर्ने अम्बानीको कार्य रणनीतिक फाइदा हेरेर उत्पन्न भएको

हुन सक्छ। "लिलामीका क्रममा धेरै मूल्य कबोलेर मस्कको स्टारलिङ्कलाई भारतको बजारबाट बाहिर निकाल्न" तयार भएका हुन सक्छन्। लिलामीको बाटोलाई समर्थन गर्नेमा अम्बानी एकला छैनन्।

भारती एयरटेलका अध्यक्ष सुनिल मिश्रले पनि शहरी तथा महँगो सेवा लिन सक्ने ग्राहकहरूलाई इन्टरनेट उपलब्ध गराउन चाहने कम्पनीहरूले "सबैले जस्तै दूरसञ्चारको इजाजत लिनुपर्ने" स्पेक्ट्रम किन्नुपर्ने" बताएका छन्। उनी भारतको दोस्रो ठूलो तारारहित सेवाका सञ्चालक हुन्, जसले अम्बानीसँगै देशको दूरसञ्चार बजारमा ८० प्रतिशत नियन्त्रण राख्छन्। "दीर्घकालीन खतराका रूपमा रहेका अन्तर्राष्ट्रिय खेलाडीहरूको लागत बढाउने उद्देश्यले रक्षात्मकका रूपमा यस्तो प्रतिरोध गरिएको" दूरसञ्चार विशेषज्ञ महेश उप्पल बताउँछन्।

"तत्काल कुनै प्रतिस्पर्धा नहुँदा नहुँदै पनि स्याटलाइट प्रविधिहरू द्रुत गतिमा अघि बढिराखेका छन्। (भारतका) स्थलमा आधारित सेवा दिइरहेका दूरसञ्चार कम्पनीहरू 'स्याटलाइट'हरू चाँडै नै उनीहरूको प्रभुत्वलाई चुनौती दिँदै थप प्रतिस्पर्धी बन्न सक्ने कुरालाई लिएर डराएका छन्।"

स्याटलाइट इन्टरनेटको स्पष्ट रूपमा ठूलो बजार छ। परामर्शदाता कम्पनी ईवाई-पार्थेनका अनुसार भारतका १ अर्ब ४० करोड जनसंख्यामध्ये ४० प्रतिशतजति अर्बौं इन्टरनेटको पहुँचबाहिर छन्। यसमा धेरैजसो ग्रामीण क्षेत्र पर्छन्। विश्वको अनलाइन प्रवृत्तिहरूको

विश्लेषण गर्दै आएको संस्था डेटा-रिपोर्टलका अनुसार चीनमा लगभग १ अर्ब ९ करोड इन्टरनेट प्रयोगकर्ता छन्, जुन भारतका ७५ करोड १० लाखभन्दा लगभग ३४ करोडले बढी हो।

भारतमा इन्टरनेट प्रयोगको दर अर्बौं पनि ६६.२ प्रतिशतको विश्वव्यापी औसतभन्दा पछाडि छ। तर हालैका अध्ययनहरूले यो अन्तर फाटिएको देखाएका छन्। उचित मूल्य निर्धारण गरिएको खण्डमा स्याटलाइट ब्रोडब्यान्डले यो खाडल पुर्न केही मद्दत गर्न सक्ने ठानिएको छ। साथै यसले 'इन्टरनेट-अफ थिङ्स' (आईओटी) लाई पनि सघाउँछ। 'आईओटी' एउटा त्यस्तो सामूहिक इन्टरनेट सञ्जाल हो जसमा मानिसको दैनिकीसँग सम्बन्धित सबैजसो वस्तुहरू जोडिएका हुन्छन् र त्यसले मॉशिनहरूलाई एकअर्कासँग कुरा गर्न अनुमति दिन्छ। भारतमा मूल्यले ठूलो अर्थ राख्छ। मोदीका अनुसार भारतमा विश्वकै सस्तो इन्टरनेट सेवा पाइन्छ, जहाँ प्रतिगिगाबाइट १२ सेन्ट मूल्य पर्छ।

"(भारतीय सञ्चालकहरूसँग) मूल्ययुद्ध अवश्यभावो छ। मस्कसँग प्रशस्त स्रोतसाधन छ। धेरै बजारमा दबाँ खुट्टा टेक्न (केही स्थानमा) उनले एक वर्ष नि:शुल्क सेवा दिन नसक्ने कुनै कारण छैन", प्रविधि विश्लेषक प्रशान्त के रोय भन्छन्। स्टारलिङ्कले केन्या र दक्षिण अफ्रिकामा यसअघि नै मूल्य घटाइसकेको छ। यद्यपि यो त्यति सजिलो भने छैन। सन् २०२३ को एउटा प्रतिवेदनमा ईवाई-पार्थेनले भारतका मुख्य ब्रोडब्यान्ड प्रदायकका तुलनामा भण्डै दसगुणा महँगो स्टारलिङ्कलाई सरकारी अनुदानबिना प्रतिस्पर्धा गर्न कठिन हुन सक्ने उल्लेख गरेको छ।

स्टारलिङ्कका 'एलईओ' स्याटलाइटहरूले 'एमईओ' स्याटलाइटहरूले भन्दा व्यापक पहुँच दिनुपर्ने हुन्छ, जसले यसको सञ्चालन र मर्मतसम्भारलाई खाँचिलो बनाउँछ। त्यसो त भारतीय सञ्चालकहरूको भीरुनाश पनि ठहरिन सक्छ।

"स्थलगत सञ्चालबाट सञ्चालन भैरहेको इन्टरनेट सेवा कामै नलान्ने अवस्था नआउँदासम्म इन्टरनेट प्रदायकहरू पूरै स्याटलाइटमा आधारित सेवामा जाने छैनन्। थोरै जनसंख्या भएका क्षेत्रबाहेकका ठाउँमा स्थल सेवा सधैं स्याटलाइटभन्दा सस्तो हुन्छ," ओवेन भन्छन्। स्याटलाइट सेवामार्फत सबैभन्दा पहिलो पाइला चालेका कारण मस्कलाई लाभ हुन सक्छ, तर "स्याटलाइट इन्टरनेटको बजारको विकास निकै सुस्त छ।" अन्तरिक्षमा आधारित इन्टरनेटका निम्ति विश्वका दुई धनाढ्य यवीचको लडाइँ सौँचै सुरु भएको छ।

राष्ट्रपति पुटिनले दुई वर्षपछि राष्ट्रसंघका महासचिवसँग भेट गर्ने

एएफपी क्जान। रूसी राष्ट्रपति भ्लादिमिर पुटिनले बिहीबार दुई वर्षभन्दा बढी समयमा पहिलोपटक संयुक्त राष्ट्रका प्रमुख एन्टोनियो गुटेरेससँग भेट गर्ने हुनुभएको छ।

रूसी सहर क्जानमा आयोजित ब्रिक्स सम्मेलनको अन्तिम दिन दुई पक्षबीच भेटवार्ता हुनेभएको हो। क्रेमलिनका अनुसार उहाँहरूले युकेन द्वन्द्वका साथै मध्यपूर्वमा बढ्दो सङ्कटबारे छलफल गर्ने अपेक्षा गरिएको छ। गुटेरेसले युकेनविरुद्ध मस्कको सैन्य आक्रमणको बारम्बार आलोचना गर्दै यसले विश्वका लागि खतरनाक उदाहरण स्थापित गरेको बताउँदै आउनुभएको छ। गुटेरेस सन् २०२२ मा कियभलाई आफ्नो बन्दरगाहबाट सुरुक्षिण रूपमा अन्न निर्यात गर्न अनुमति दिने सम्झौताको मध्यस्थतामा मद्दत गर्दै दुई देशबीचको शान्त प्रयासमा संलग्न हुनुभएको थियो।

त्यसबेलादेखि दुई पक्षबीच थोरै मात्र प्रत्यक्ष कूटनीतिक सम्पर्क भएको छ। युकेनले पुटिनलाई भेट्ने संयुक्त राष्ट्रसङ्घका प्रमुखको निर्णयको कडा आलोचना गरेको छ। पुटिनले युकेनलाई युद्धविरामको पूर्व शर्तको रूपमा यसको दक्षिण र पूर्वमा आत्मसमर्पण गर्न माग गर्नुभएको छ जसलाई कियभले अनावश्यक शर्तको रूपमा अस्विकार गरेको छ। गुटेरेसले क्जानमा पुटिनलाई भेट्ने र सम्मेलनलाई सम्बोधन गर्ने योजना रहेको संयुक्त राष्ट्रले

एएनआई

वासिङ्टनडीसी

उत्तर कोरियाले कमिना तीन हजार उत्तर कोरियाली सेना अक्टोबरमा रूसमा पठाएको हवाइट हाउसले जनाएको छ। हवाइट हाउसका अनुसार उनीहरू युकेन विरुद्धको लडाइँमा सहभागी हुने अत्यधिक सम्भावना रहेको छ।

हवाइट हाउसका राष्ट्रिय सुरक्षा सञ्चार सल्लाहकार जोन किर्बीले बुधबार पत्रकार सम्मेलनलाई सम्बोधन गर्दै उत्तर कोरियाली सैनिकहरू युकेनसँग लड्न रूस जाँदै गरेको सार्वजनिक सूचना पाएको बताउनु भएको छ। सेना उत्तर कोरियाको वोनसनबाट रूसको भ्लाडिभोस्टोकसम्म जहाज मार्फत गएको बताउँदै हाल उनीहरू रूसी सैन्य प्रशिक्षणमा रहेको बताउनु भएको छ। प्रशिक्षण पछि सैनिकहरूले युकेनी सेनाविरुद्ध लडाइँमा संलग्न हुन सक्ने चिन्ता उहाँले व्यक्त गर्नु भएको छ। किर्बीले अमेरिकाले युकेनी

सरकारलाई उनीहरूको अवस्था जानकारी दिएको बताउँदै उत्तर कोरियाले मस्क र किर्बिबिचको द्वन्द्वमा प्रवेश गरेमा युद्धमा रूस कायतरालाई उजागर गर्ने उल्लेख गर्नु भएको छ। युकेनविरुद्धको युद्धमा रूसले हरेक दिन असाधारण हताहत भोगिरहेको बताउँदै किर्बीले अर्बौं रूसी राष्ट्रपति भ्लादिमिर पुटिनले राष्ट्रसङ्घीय सुरक्षा परिषद् का प्रस्तावको विपरित युकेनसँग द्वन्द्व जारी राख्न चाहेको बताउनु भएको छ। हवाइट हाउसका

वरिष्ठ अधिकारीले युद्धका लागि युकेनलाई अमेरिकी सहयोगको बारेमा कुरा गर्दै अमेरिका युकेनलाई थप युद्ध सामग्रीहरू प्रदान गर्ने तयारीमा रहेको बताउनु भएको छ। उहाँले अमेरिकी राष्ट्रपति जो बाइडेन युकेनलाई सहयोग गर्न कटिबद्ध रहेकोसमेत जानकारी दिनु भएको छ। युकेनका लागि अमेरिकी समर्थनको पुष्टि गर्दै उहाँले आगामी दिनमा अमेरिकाले युकेन विरुद्ध रूसको युद्धका समर्थकलाई लक्षित गरी महत्वपूर्ण प्रतिबन्धको घोषणा गर्ने जनाउनु भएको छ।

फ्रान्सद्वारा लेबनानलाई दश करोड युरो सहयोगको घोषणा

एएफपी पेरिस। फ्रान्सका राष्ट्रपति इमामनुएल म्याक्रोनले बिहीबार फ्रान्सले लेबनानलाई दश करोड युरो सहयोग गर्ने बताउनु भएको छ। पेरिसले लेबनानलाई वित्तीय सहयोग गर्ने लक्ष्यका साथ आयोजना गरेको

सहायता सम्मेलनलाई सम्बोधन गर्दै उहाँले यस्तो बताउनु भएको हो। युद्धको सकेसम्म चाँडो अन्त्य हुनुपर्ने र लेबनानमा युद्धविराम हुनुपर्नेसमेत उहाँले बताउनु भयो। यसै सन्दर्भमा लेबनानी सरकारका प्रमुखले अन्तर्राष्ट्रिय समुदायलाई एक साथ

समर्थन गर्न तथा तत्काल युद्धविराम लागू गर्न आह्वान गर्नु भएको छ। फ्रान्सले लेबनानका लागि आधा अर्ब युरो जुटाउने लक्ष्य राखेको छ जुन संयुक्त राष्ट्रसङ्घको प्रारम्भिक अपिलभन्दा दश करोड बढी हो। म्याक्रोनले आर्थिक योगदानको साथै, पेरिसले संयुक्त राष्ट्रसङ्घीय सुरक्षा

परिषद्को प्रस्ताव -१७०१ अनुरूप लेबनानलाई गुमेको शुभि फिर्ता गर्न सेनालाई सहयोग गर्ने बताउनु भएको छ। म्याक्रोनले हमासको सन् २०२३ अक्टोबर-७ को आक्रमणको एक वर्ष पछि इजरायलले सेप्टेम्बरको अन्त्यमा दक्षिणी लेबनानमा इरान समर्थित

हिजबुल्लाह विरुद्ध स्थलगत आक्रमण सुरु गरेको बताउँदै अन्धधुन्ध आक्रमण रोक्नु पर्ने जनाउनु भएको छ। जर्मनीले पनि बिहीबार मानवीय सहायता अफिलमा लेबनानलाई ९६ मिलियन युरो योगदान गर्ने जनाएको छ।

कालीगण्डकी बहुउद्देश्यीय जलाशययुक्त जलविद्युत् आयोजनाको लागत दुई खर्ब २४ अर्बभन्दा बढी

पर्वत । छ सय ४० मेगावाट क्षमताको बहुउद्देश्यीय कालीगण्डकी जलाशययुक्त जलविद्युत् आयोजना निर्माणका लागि रु दुई खर्ब २४ अर्ब ६५ करोड लागत लाग्ने भएको छ ।

ऊर्जा, जलस्रोत तथा सिँचाई मन्त्रालयअन्तर्गतको विद्युत् विकास विभागको प्रस्तावमा तयार पारिएको वातावरण प्रभाव मूल्याङ्कन (इआइए) प्रतिवेदनको मस्यौदामा परियोजना सम्पन्न गर्न अनुमानित सो रकम लाग्ने उल्लेख छ । विभागको प्रस्तावमा जेभि सिमक इन्टरनेशनल प्राइल अस्ट्रेलिया र जेड कन्सल्ट प्राइल नेपाल काठमाडौँले इआइएको काम गरिरहेको छ ।

पर्वतको विवादी गाउँपालिकामा निर्माण हुने परियोजनाको वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कनको काम अन्तिम चरणमा पुगेको छ । आयोजना निर्माणका बारेमा बुधवार पर्वत सदरमुकाम कुशमाबजारमा भएको सार्वजनिक सुनुवाइमा आयोजनाको कुल लागत, यसले ओगट्ने क्षेत्रफल, प्रभावित क्षेत्रलागतका बारेमा संक्षिप्त प्रतिवेदन सार्वजनिक गरिएको छ । जसमा आयोजनाका कारण चार जिल्लाका ३२ वटा प्रभावित हुने उल्लेख छ । पर्वत, बागलुङ, स्याङ्जा र गल्मीका सात पालिका यसका प्रभावित क्षेत्र हुन् ।

आयोजनामा चार वटा फ्रान्सिस टर्बाइन हुनेछन् भने दुईवटा टेलरेस निर्माण गरिने छन् । समुद्री सतहदेखि पाँच सय ७० मिटरको उचाइमा निर्माण हुने आयोजनामा डाइभर्सन टनेल दुईवटा, बाँधको उचाइ दुई सय ४४ मिटर र सात सय ६० मिटर चौडाइ हुने प्रतिवेदनमा

उल्लेख छ । आयोजना निर्माणपछि पर्वतको विवादीदेखि जलजला गाउँपालिकाको खनियाँघाटसम्म करिब २९ किलोमिटर लामो जलाशय निर्माण हुने जनाइएको छ ।

प्रतिवेदन लेखनमा सडकमय वातावरणविज्ञ खडक महताले यस आयोजनाबाट वार्षिक एक सय ६३ करोड युनिट विद्युत् उत्पादन हुने अनुमान गरिएको र जसबाट वार्षिक रु १५ अर्ब आम्दानी गर्न सकिने जानकारी दिनुभयो । उहाँका अनुसार उक्त आयोजना प्राविधिक, आर्थिक र वातावरणीय हिसावले सम्भव देखिएको छ । सुरुमा आठ सय ४४ मेगावाट निर्माण हुने सर्वेक्षण गरिए पनि पछिल्लो प्रतिवेदनले छ सय ४४ दशमलव ३९ मेगावाट उत्पादन हुने देखाएको हो ।

महताले भन्नुभयो, “आयोजना निर्माणपछि प्रभावित क्षेत्रका चार सय ३६ घरपरिवार विस्थापित हुने छन् । यो आयोजनाको बाँध, पावरहाउस, टेलरेस, टनेल, डाइभर्सन, आउटलेटलागतका संरचना निर्माणका लागि एक हजार आठ सय ९० हेक्टर जग्गा आवश्यक पर्नेछ । जसमध्ये आठ सय तीन हेक्टर निजी र एक हजार ८२ हेक्टर वन क्षेत्र पर्नेछ भने

अन्य राजमार्ग र महत्वपूर्ण सडक पर्नेछन् ।” बहुउद्देश्यीय परियोजनाको रूपमा अघि बढेको यो आयोजना सुरु भएपछि यस क्षेत्रका दुई हजार पाँच सय स्थानीयले रोजगारीको अवसर पाउने अनुमान गरिएको छ । स्थानीय श्रमिकको उपयोग, विद्युतीकरण, रोयल्टी तथा शेयरको उपलब्धता, पर्यटन, मनोरञ्जन, विकास तथा भौतिक पूर्वाधार निर्माणजस्ता सकारात्मक प्रभाव र वायु ध्वनी र पानी प्रदूषण, सामुदायिक स्वास्थ्य र सुरक्षाको जोखिम, हरितगृह ग्यास उत्सर्जनजस्ता केही नकारात्मक असर पर्ने पनि प्रतिवेदनमा उल्लेख छ ।

कालीगण्डकी धार्मिक एवम् पौराणिक हिसाबले समेत महत्वपूर्ण रहेकाले नदी किनारमा रहेका मोदीवेणी, जैमिनीलागायतका प्रसिद्ध धाम तथा विभिन्न घाटसमेत डुबानमा पर्नेछन् । प्रतिवेदनमा तिनको उचित स्थानान्तरण तथा व्यवस्थापन गरिने उल्लेख छ । त्यसैगरी १० मेगावाटको तल्लो मोदी-१ जलविद्युत् आयोजना, एक दशमलव पाँच मेगावाटको टेउलेखोला र तल्लो टेउलेखोला, बञ्जिजम्प, जिपलाइन, तथा पुष्पलाल मध्यहाडी र कालीगण्डकी

करिडोरको केही भागमा समेत प्रभाव पर्ने जनाइएको छ ।

सार्वजनिक सुनुवाइमा सहभागी यस क्षेत्रका नागरिकले कालीगण्डकीको सभ्यतालाई असर नपर्ने गरी र यहाँ रहेका पौराणिक र ऐतिहासिकस्थललाई प्रभावित नगर्ने गरी निर्माण गर्न सुझाव दिएका छन् । कुशमा नगरपालिकाका ११, फलेवास नगरपालिकाका २, विवादी गाउँपालिकाका ४, जलजला गाउँपालिकाको एक, बागलुङको बागलुङ नगरपालिकाका छ, जैमिनी नगरपालिकाका चार र गुल्मीको कालीगण्डकी गाउँपालिका वडा नं ६ र स्याङ्जाको गल्याङ नगरपालिका वडा नं ५ र ६ का बासिन्दाबीच सार्वजनिक सुनुवाइ कार्यक्रम आयोजना गरिएको हो ।

विद्युत् विकास विभागका इन्जिनियर सुनिल पौडेलका अनुसार विसं २०७६ चैत ५ गतेदेखि आयोजनाको वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कनको काम सुरु भएको थियो । प्रतिवेदनअनुसार उक्त लगानी नेपालले मात्र गर्न सक्ने अवस्था देखिएको छैन । जसका लागि नागरिक र वैदेशिक लगानीकर्ताको समेत सहभागिता जुटाउनुपर्ने उहाँको भनाइ छ । यहाँ उत्पादित विद्युत् २२० केभी क्षमताको कुशमा-नुतवल प्रसारण लाइनमा जोडिने छ ।

नेपालकै अन्य जलाशययुक्त जलविद्युत् आयोजनाभन्दा सस्तो र कम क्षति पुऱ्याउने उक्त आयोजना देशकै नमूना हुने र पर्यटकीय हिसाबले समेत निकै ठूलो फड्को मार्नेमा विश्वास लिइएको फलेवास नगरपालिकाका पूर्वप्रमुख पदमपाणि शर्माले बताउनुभयो । रासस

विदेशी मुद्राको विनिमय दर यस्तो छ

काठमाण्डु । नेपाल राष्ट्र बैंकले विहवारका लागि विदेशी मुद्राको विनिमय दर निर्धारण गरेको छ । राष्ट्र बैंकका अनुसार अमेरिकी डलर एकको खरिददर एक सय ३४ रूपैयाँ २४ पैसा र बिक्रीदर एक सय ३४ रूपैयाँ ८४ पैसा कायम भएको छ ।

युरोपियन यूरो एकको खरिददर एक सय ४४ रूपैयाँ ६८ पैसा र बिक्रीदर एक सय ४५ रूपैयाँ ३३ पैसा, युके पाउण्ड स्टर्लिंग एकको खरिददर एक सय ७४ रूपैयाँ ८८ पैसा र बिक्रीदर एक सय ७४ रूपैयाँ ५२ पैसा कायम गरिएको छ ।

अष्ट्रेलियन डलर एकको खरिददर ८९ रूपैयाँ २० पैसा र बिक्रीदर ८९ रूपैयाँ ५९ पैसा, क्यानेडियन डलर एकको खरिददर ९७ रूपैयाँ ५ पैसा र बिक्रीदर ९७ रूपैयाँ ४८ पैसा, सिङ्गापुर डलर एकको खरिददर एक सय एक रूपैयाँ ६१ पैसा र बिक्रीदर एक सय दुई रूपैयाँ ७ पैसा निर्धारण गरिएको छ ।

जापानी येन १० को खरिददर आठ रूपैयाँ ७८ पैसा र बिक्रीदर आठ रूपैयाँ ८२ पैसा, चिनियाँ युआन एकको खरिददर १८ रूपैयाँ ८३ पैसा र बिक्रीदर १८ रूपैयाँ ९१ पैसा, साउदी अरेबियन रियाल एकको खरिददर ३५ रूपैयाँ ७५ पैसा र बिक्रीदर ३५ रूपैयाँ ९१ पैसा, कतारी रियाल एकको खरिददर ३६ रूपैयाँ ८२ पैसा र बिक्रीदर ३६ रूपैयाँ ९८ पैसा कायम भएको छ ।

केन्द्रीय बैंकका अनुसार थाइ भाट एकको

खरिददर तीन रूपैयाँ ९८ पैसा र बिक्रीदर चार रूपैयाँ, युएई दिराम एकको खरिददर ३६ रूपैयाँ ५५ पैसा र बिक्रीदर ३६ रूपैयाँ ७१ पैसा, मलेसियन रिङ्गेट एकको खरिददर ३० रूपैयाँ ८६ पैसा र बिक्रीदर ३१ रूपैयाँ, साउथ कोरियन वन एक सयको खरिददर नौ रूपैयाँ ७० पैसा र बिक्रीदर नौ रूपैयाँ ७५ पैसा, स्वीडिस क्रोनर एकको खरिददर १२ रूपैयाँ ७३ पैसा र डेनिस क्रोनर एकको खरिददर १९ रूपैयाँ ४० पैसा र बिक्रीदर १९ रूपैयाँ ४९ पैसा तोकिएको छ ।

राष्ट्र बैंकले हङ्कङ डलर एकको खरिददर १७ रूपैयाँ २८ पैसा र बिक्रीदर १७ रूपैयाँ ३५ पैसा, कुवेती दिनार एकको खरिददर चार

सय ३७ रूपैयाँ ८१ पैसा र बिक्रीदर चार सय ३९ रूपैयाँ ७६ पैसा, बह्राइन दिनार एकको खरिददर तीन सय ५६ रूपैयाँ ५ पैसा र बिक्रीदर तीन सय ५७ रूपैयाँ ६४ पैसा तथा भारतीय रूपैयाँ एक सयको खरिददर एक सय ६० रूपैयाँ र बिक्रीदर एक सय ६० रूपैयाँ १५ पैसा तोकिएको छ ।

राष्ट्र बैंकले यो विनिमय दरलाई आवश्यकानुसार जुनसुकै समयमा पनि संशोधन गर्न सकिने जनाएको छ ।

वाणिज्य बैंकले तोकने विनिमय दर भने फरक हुनसक्ने र अद्यावधिक विनिमय दर केन्द्रीय बैंकको वेबसाइटमा उपलब्ध हुने जनाइएको छ । रासस

नब्बे वर्षको उमेरमा कृषि र पशुपालनमा सक्रिय

डडेल्धुरा । सामान्यतया ९० वर्षको उमेरमा अधिकांशलाई हिँडडुल गर्न गाठो हुन्छ । तर, डडेल्धुराको गन्यापथुरा गाउँपालिका-१ भात्काँडाका तारादत्त भट्ट ९० वर्षको उमेरमा पनि शारीरिक रूपमा सक्रिय हुनुहुन्छ । यो उमेरमा उहाँले व्यावसायिक कृषि र पशुपालन गरेर वार्षिक रु २० लाखसम्म आम्दानी गर्दै आउनुभएको छ ।

उहाँले ४० रोपनी जग्गामा तरकारीखेती गर्नुभएको छ । तरकारीबाटै

वार्षिक रु १० लाख आम्दानी लिने गरेको उहाँले बताउनुभयो । विगत ३० वर्षदेखि भट्टले खसीबाख्रा र भैँसीपालन गर्दै आउनुभएको छ । हाल उहाँको गोठमा ५० वटा खसीबाख्रा छन् । तीन वटा उन्नत जातका भैँसी छन् । घरका भित्ताभरी माहुरीका आधुनिक तथा परम्परागत घर छन् । आँगनको कुनामा खरायोका खोर छन् ।

कृषि पेशामै सक्रिय भएको उहाँले आफू निरोगी भएको उहाँ बताउनुहुन्छ । “सानैदेखि

हजुरबुबा र बुबासँग खेतीपाती गर्न सिकें । जिन्दगीमा जेजे गरे पनि कृषिलाई छाड्न सकिनँ”, उहाँ भन्नुहुन्छ, “यही काम गर्दागर्दा मर्न परोस अरु मलाई केही चाहिएन ।” खेती र पशुपालनबाटै आर्थिक रूपमा सम्पन्न उहाँले गाउँघरका छिमेकीलाई सडक पर्वत सरसापटी दिने गर्नुहुन्छ । उहाँको जाँगर देख्ने जोकोहीले प्रेरणा लिने गरेको स्थानीय दुर्गा भट्टले बताउनुभयो ।

उहाँले व्यावसायिक कृषि तथा पशुपालन सुरु गरेदेखि हालसम्म सरकारी अनुदान लिनुभएको छैन । तर माहुरीका लागि भने केही अनुदान पाए सहज हुने र हैसला मिल्ने आशामा हुनुहुन्छ । भट्टको अनुभवमा पछिल्लो समयमा हावापानीमा देखिएको परिवर्तनले धेरै असर गरेको छ । बजारमा पाइने नयाँ बीउ, मल, विषादीले पनि असर गरेको उहाँको अनुभव छ । पहिले-पहिले पाँच किलोसम्मको काउली उत्पादन हुने उहाँको बारीमा आजभोलि त्यत्रो काउली फल्दैन । रासस

स्नातकोत्तर गरेका अर्याल कुखुरापालनमा

रामपुर । उच्च शिक्षा हासिल गरेर पनि गाउँमा नै कृषिकर्ममा समाउने मानिस हिजोआज विरलै पाइन्छन् । व्यवस्थापनमा स्नातकोत्तर गर्नुभएका पाल्पा रामपुर नगरपालिका-८ आँपचौरका भुवन अर्याल कुखुरापालन गरेर समाजमा उदाहरणीय बन्नुभएको छ ।

उहाँको व्यवसाय पाल्पामा नमूना बनेको छ । उद्यमी अर्यालले रामपुर-८ खैरेनीमा प्रशस्त धान उत्पादन हुने खेतमा संरचना बनाएर रामपुर एग्रो तथा

गरेको अर्यालले बताउनुभयो । उहाँले एक वर्षमा १२ पटकसम्म कुखुराका चल्ला खरिद गर्ने र तिलाई हुकाएर बिक्री गर्दै आउनुभएको छ ।

उद्यमी अर्यालले रु ५० लाख लगानीमा कुखुरा पाल्न थाल्नुभएको हो । यसबाट वार्षिक रु सात लाखसम्म आम्दानी हुने गरेको उहाँ बताउनुहुन्छ । स्थानीय सूर्योदय सहकारीबाट चल्ला फार्ममै आउने भएपछि व्यवसायमा चल्ला खरिदको समस्या

कृषि फार्म सञ्चालन गर्नुभएको छ । “गाउँका युवा साथी रोजगारीको क्रममा सह्य, बजार तथा वैदेशिक रोजगारीमा पुगेका छन्, गाउँ नै युवा नरहने अवस्था आयो, यहाँ केही गर्नु भन्ने कुखुरापालनमा लागेको छ”, उहाँले भन्नुभयो, “यो व्यवसाय देखेर अरुले पनि केही सिकेको गर्नु भन्ने मेरो चाहना छ ।” उहाँ विगत सात वर्षदेखि यो व्यवसायमा आबद्ध हुनुहुन्छ ।

पाँच रोपनी जग्गामा चारैतिर घेराबार गरी उहाँले कुखुरापालन गर्नुभएको छ । उहाँको फार्ममा हाल एक हजार बच्चन लायकका कुखुरा छन् भने सात सय ५० हुकँदै गरेका चल्ला छन् । कुखुरा बिक्रीका लागि बजारको समस्या छैन । रामपुर बजारमा सहजै बिक्री हुने

नभएको उहाँले बताउनुभयो । व्यवसाय धान एक जनालाई रोजगार दिनुभएको छ । टिकने खालको संरचना बनाएर व्यवसाय गर्नुभएको छ ।

गाउँका तीन जना युवाको सहकार्यमा सुरु गरेको व्यवसाय डेढ वर्षदेखि अर्याल एक्लैले धान्दै आउनुभएको छ । कुखुरापालनसँगै उहाँले माछापालन पनि गर्नुभएको छ । व्यवसाय ठूलो र नमूना खालको भएकाले पनि फार्म अवलोकन गर्न जाने गरेको पाइन्छ । फार्ममै पुग्ने सडक सुविधा भएपछि दाना ल्याउन र कुखुरा बिक्रीका लागि बजार लैजान धेरै सजिलो छ । अर्याललाई यो व्यवसायले दाम मात्र नभई समाजमा नाम पनि दिएको छ ।

व्यवसाय थाल्नेबित्तिकै धेरै आम्दानी गर्नु भन्ने गर्नु होइन, कसरी लामोसमयसम्म टिकाउन सकिन्छ, धेरैका साथ काम गरियो भने अवश्य पनि सफलता मिल्ने उहाँको अनुभव छ । रासस

भाखा नाघेको कर्जा बुझाउने बारे कृषि विकास बैंक लि शाखा कार्यालय शिवचौकको ११ दिने सूचना

यस बैंकको तपसीलका कार्यालयहरूबाट तपसील बमोजिमका व्यक्ति/फर्म/कम्पनीहरूले निम्न उद्देश्यका लागि विभिन्न मितिमा कर्जा लिई हालसम्म कर्जा नबुझाई भाखा नाघी निम्न लेखिए बमोजिम अनुसारको रकमबुझाउने सम्बन्धमा सम्बन्धित कार्यालयले वारम्बार ताकेता गर्दा पनि आलटाल गरी बुझाउनु पर्ने कर्जाको साँवा, व्याज तथा बैंकले पाउनु पर्ने अन्य रकम समेत नबुझाएको हुँदा यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले २१ दिन भित्र सम्बन्धित कार्यालयमा बुझाउनका लागि यो सूचना प्रकाशनगरिएको छ । उल्लेखित मिति भित्र पनि रकम दाखिला हुन नआएमा बैंक तथावित्तीय संस्था सम्बन्धी ऐन २०७३, कृषिविकास बैंक लि. को कर्जा असुली कार्यविधि तथा प्रचलित ऐन नियम बमोजिम कर्जा लिदा लेखिएकाे धितो तिलाम बिक्री वा अन्य व्यवस्था गरी बैंकको सम्पूर्ण लेना रकम असूलउपर गरिने ब्यहोरा समेत जानकारी गराउदछौं । साथै तपसील बमोजिमका व्यक्ति/फर्म/कम्पनीहरूलाई बैंकबाट कर्जा लिन मञ्जुरीनामा दिने ब्यक्तिहरूलाई समेत यसै सूचनाद्वारा कर्जा बुझाउन जानकारी गराइएको छ ।

क्र. सं.	कर्जा ग्राहकको नाम	ठेगाना	मि.नं.	पिता/पतिको नाम	बाजेसुपुत्रको नाम	उद्देश्य	साँवा रकम	भाखा नाघेको साँवा रकम	०८१०६३० सम्म व्याज तथा अन्य रकम	जम्मा तिर्नु पर्ने रकम	धितो मञ्जुरीनामा दिने वा जमानत बस्नेको नाम
१	गणेश टेन्ट हाउस प्रो.गणेश भगत	जनकपुर -०९	११२०	भोला भगत	सिताराम भगत	व्यापार	१००००००		३४६९१६५	१,०३४,६९२	गणेश भगत
२	बिनोद भ्वा	गौडाभक्तपुर-०१	२१७७	चुनचुन भ्वा	बिलट भ्वा	घरायसी	२५०००००		२६२९११४	२,७६२,९१९	
३	गोपाल गाई फारम	बगेवा -७	१९२१	प्रो. इन्द्रकान्त भ्वा	जनक भ्वा	पशुपालन	१००००००		५०,२९४६९	१,०५०,२९५	इन्द्रकान्त भ्वा
४	गुडिया देवी जेनरल स्टोर्स	जनकपुर -०९	२९६३	प्रो. गुडिया देवी	रामबाबु साह	विभिन्न	४२०००००		५२१,११८६९	४,७२१,११९	
५	मिरा ट्रेडर्स प्रो.राम विनेश पंजियार	जनकपुर ०१	१२०४	सुर्य नारायण पंजियार	गुदरी पंजियार	व्यापार	२५०००००	०	२६९,५३८४५	२,७६९,५३८	सोनावती साह पंजियार
६	जय हनुमान सन्लायर्स प्रो.राज कुमार साह	जनकपुर १४	१८९५	सुमिता कुमारी साह	रामपुत साह	व्यापार	१६५००००		५७,२३२८६	१,७०७,२३३	सुमिता कुमारी साह
७	अमित कुमार चौधरी	जनकपुर- २३, बिन्धी	२११५	देवेन्द्र चौधरी भुमिहार	सुर्यदेव चौधरी	कृषि	६०००००	२९६९१३१	१३,२९५१५	६९,२९५	
८	विपिन कुमार मण्डल	हातिपुर हदवादा गा.वि.-५, धनुषा	२०३२	चन्द्र नारायण मण्डल	गुरु दयाल मण्डल	घरायसी	८०००००		२३६,६१०७७	१,०३६,६१०	
९	जमुना यादव	अनुदुपटी -०८	२०८८	धनेश्वर यादव	नन्द यादव	घरायसी	२००००००	०	५१,८४९	२,०५१,८४९	
१०	ईश्वर कन्सर्टेशन	जनकपुर-१३	१८११	प्रो.राम ईश्वर साह		सेवा	२००००००		२८२,१६६	२,२८२,१६६	बेचन साह,शिवजी साह
११	सलनति कुमारी यादव	जनकपुर -१४ धनुषा	१७२९	राधा कृष्ण यादव	दया राम यादव	उपभोक्ता	१४०००००	०	३९१,९२७	१,७३१,९२७	
१२	रेणु कुमारी देवी	जनकपुर-१३	१८१०	विशेश्वर साह	अकल साह	ओ.डि.	१००००००	०	१८४,५५१	१,१८४,५५१	
१३	सुर्य देव साह	जनकपुर-०२	२१३३	श्री उत्तम लाल साह	फुसी साह	घरायसी	३००००००	३००००००	४२३४३०	३,४२३,४३०	
१४	वृजलाल साह सुडी	वडिया बन्चौरा - ८	१८०४	भुटकुन साह सुडी	अनुप साह सुडी	घरायसी	२८५००००		५६६०२२५	३,४९१,०२२	
१५	नन्दनी दही डेरी प्रो.मोल्हा मंडल	जनकपुर-०४	१८८१	सुकदेव मंडल		घरायसी	३२०००००		५३६३८२९	३,७३६,३८२	उषा क'मारी खडका
१६	पुजा जेनरल स्टोर्स प्रो धर्मनाथ साह	जनकपुर-०९	१०	रामअशेष साह		व्यापार	४१९०००	४१९०००	२४०४३	४४३,०४३	कलसीया देवी
१७	जानकी कलेक्सन सेन्टर प्रो. सुनिल कुमार साह	जनकपुर-०२	१५४७	रामऔतार साह	कपुरचन साह	व्यापार	६०००००		३६५५४६८	६३६,५५५	तेतरी देवी
१८	लवकुशा पशुपंक्षी तथा कृषि फर्म	औरही -०१	२२९४	प्रो. विभा देवी यादव	पति विशेष्वर प्रसाद यादव	पशुपालन	३००००००		१४७४७३५	३,१४७,४७३	पति विशेष्वर प्रसाद यादव
१९	मनि कोल्ड स्टोर्स प्रो.संजय कुमार यादव	जनकपुर-२३ बिन्धी	२१३१	लक्ष्मेश्वर यादव	कुशेश्वर यादव	व्यापार	२५०००००		२१४७७२५	२,७१४,७७२	लक्ष्मेश्वर यादव
२०	आनन्द पशुपालन फर्म	जनकपुर-१९	२२२९	प्रो. राम उदगार यादव	भुटाई यादव	सरल कृषि कर्जा	८००००००		१०५३४२८	९०५,३४३	कुशमी देवी यादव
२१	युवराज जनरल अर्डर सप्लायर्स	जनकपुर-१३ पिडारी टोल	२१०४	प्रो. राम ईश्वर साह	अकल साह	व्यापार	३००००००		६६६०७११	३,६६६,०७१	बेचन साह,शिवजी साह
२२	भरत प्रसाद साह	महेन्द्रनगर-१	२०७७	अर्जुन प्रसाद साह	सहेन्द्र साह	घरायसी	९९५०००	०	५८४५६४६	१,०५३,४५६	सावित्री देवी
२३	शुभलक्ष्मी कलेक्सन प्रो.राम(दयाल साह	जनकपुर-०२	२११३	लक्ष्मी साह		व्यापार	३९९५१७०	९५१७०	१०८९०६	४,१०४,०७६	रामदयाल साह
२४	मिना देवी मंडल	धनौजी ८	२२२१	रामचन्द्र मंडल केवट	सोभित मंडल	ओ.डि.	२००००००		१४३७३४	२,१४३,७३४	

Agricultural Development Bank Ltd.
कृषि विकास बैंक लिमिटेड

(नेपाल राष्ट्र बैंकबाट 'क' वर्गको इजाजतपत्र प्राप्त संस्था)

मधेश प्रदेश कार्यालय जनकपुर

राष्ट्रिय मुक्ति क्रान्तिमा केन्द्रीय उपाध्यक्ष चौधरी प्रवेश

टुडे समाचारदाता
राजविराज । राजेन्द्र महतो नेतृत्वको राष्ट्रिय मुक्ति क्रान्ति नेपालमा लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टी (लोसपा) नेपालका केन्द्रीय उपाध्यक्ष चन्द्रकान्त चौधरीसहितका नेता तथा कार्यकर्ताहरू प्रवेश गरेका

त्यस्तै नागरिक उन्मुक्ति पार्टीका वरिष्ठ नेता एवं ललितपुरबाट निर्वाचित संविधान सदस्य योगेन्द्र घिसिङ, सोही पार्टीका बागमती प्रदेश समितिका अध्यक्ष दलबहादुर तामाङ र केन्द्रीय सचिवालय सदस्य ओमप्रकाश चौधरी पनि राष्ट्रिय मुक्ति क्रान्ति

छन् । राजविराजमा बिहीबार सप्तरीको डाकेश्वरी नगरपालिका निवासी पूर्वसांसद समेत रहेका चौधरीले लोसपाको साधारण सदस्यसमेत नरहने गरी राजीनामा गरेका छन् । सो पार्टी परित्याग गरे लगत्तै बिहीबार नै उनी राष्ट्रिय मुक्ति क्रान्ति नेपालमा प्रवेश गरेका छन् ।

त्यस्तै जनजाति कल्याण आश्रम नेपालका केन्द्रीय महासचिव प्रेम प्रसाद राई लगायतका नेतासहित सयौंको संख्यामा विभिन्न पार्टीका अगुवा कार्यकर्ता राष्ट्रिय मुक्ति क्रान्ति नेपालमा प्रवेश गरेका अध्यक्ष राजेन्द्र महतोले एक प्रेस विज्ञापिमार्फत जनाएका छन् ।

विद्यालयमा हस्तक्षेप गरेको भन्दै शिक्षकहरूद्वारा आन्दोलनको चेतावनी

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । विना जानकारीको प्रधानाध्यापक बनाउनका लागि एक शिक्षकलाई एकाएक ल्याएको भन्दै शिक्षकहरूले आन्दोलन गर्ने चेतावनी दिएका छन् । जनकपुरधाम उपमहानगरपालिकाले संकटमोचन देवशरण रामरती माध्यमिक विद्यालयमा हस्तक्षेप गरेपछि नेपाल शिक्षक संघले आन्दोलन गर्ने चेतावनी दिएको छ । विद्यालयको ताल्चा गुपचुप रुपमा फोडेर अन्य विद्यालयका एक प्रधानाध्यापकलाई शिक्षकको रुपमा हाजिर गराए पछि नेपाल शिक्षक संघ स्थानीय कार्य समिति जनकपुरधामले विरोधसमेत गरेको छ । संकटमोचन देवशरण रामरती माध्यमिक विद्यालयको प्रशासनिक कार्यालयको ताल्चा

तोडेर हाजिर गराइएको भन्दै सो विद्यालयका नेपाल शिक्षक संघस्थानीय कार्यसमिति जनकपुरधामका स्थानीय अध्यक्ष गौरी शंकर लाल कर्णले विरोध गर्दै ज्ञापनपत्र समेत बुझाएका छन् । स्थानीय अध्यक्ष कर्णको अगुवाइमा शिक्षकहरूको एक टोलीले जनकपुरधाम उपमहानगरपालिकाको उम्पेर किशोरी साहलाई ज्ञापनपत्रसमेत बुझाएका छन् । उनीहरूले जनकपुरधाम उपमहानगरपालिकालाई निर्णय नसच्याएमा आन्दोलन गर्ने चेतावनीसमेत दिएका छन् । संकटमोचन देवशरण रामरती माध्यमिक विद्यालयमा कार्यरत प्रधानाध्यापक बलिराम साहलाई समेत विना कुनै जानकारीको एकाएक उनीको स्थानमा जगदीश साहलाई ल्याएर हाजिर गराएपछि जनकपुरधाम उपमहानगरले

गरेको कामको विरोध गरेका छन् । शिक्षक जगदीश साह विवादित प्रधानाध्यापक रहेको भन्दै उनको काज सरुवालाई अविनाश बद्र गरी निजलाई अन्य विद्यालयमा व्यवस्थापन गर्न माग गरेका छन् । ज्ञापनपत्र बुझाउँदै सो जगदीश साहको काज सरुवा अविनाश बद्र फिर्ता नलिएमा चरणबद्ध रुपमा आन्दोलनमा विभिन्न कार्यक्रमहरू गर्ने चेतावनीसमेत उनीहरूले दिएका छन् । विद्यालयमा निवर्तमान प्रधानाध्यापक बलिराम साहको अनुपस्थितिमा जगदीश साहलाई जनकपुरधाम उपमहानगरले जवर्जस्तीरुपमा हाजिर गराए पछि शिक्षकहरूले विरोध गरेका स्थानीय अध्यक्ष कर्णले बताए । उनले माग पूरा नभएमा हामी चरणबद्धरुपमा आन्दोलन गर्ने चेतावनी दिएका छन् ।

'आन्दोलनकारीलाई तर्साउने एमालेको सोच क्रूर नाजीवादी हो'

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । नेकपा एमालेले शान्तिपूर्ण आन्दोलनलाई अपराधको रूपमा चित्रित गरेको भन्दै आम जनता पार्टी (आजपा)का अध्यक्ष प्रभु साहले आपत्ति जनाएका छन् । पूर्वमन्त्रीसमेत रहेको प्रतिनिधिसभा सदस्य साहले

गरेर राखेका सभापति रवि लामिछन्नेको पक्षमा सडकमा आन्दोलनकारीलाई तर्साउन खोजेको टिप्पणी गरेका छन् । एमालेका महासचिव शंकर पोखरेलले एक विज्ञापित जारी गर्दै राष्ट्र सेवकलाई कानुनबमोजिम तोकिएको काम गर्न नदिन वा कर्तव्य पालना

बिहीबार सामाजिक सञ्जाल अन्तर्गतको फेसबुकमा उनले एमालेको सोच क्रूर नाजीवादी रहेको भन्दै शान्तिपूर्णमा आन्दोलन गरिरहेकाहरूलाई तर्साउनु गलत सोभ रहेको बताए । अध्यक्ष साहले शान्तिपूर्ण आन्दोलन गर्न जोकोहीले पाउने भएपनि एमालेले विज्ञापित नै जारी

गर्न नदिने हिसाबले पाँच जना भन्दा बढीको भेला गर्नु गराउनु आफैमा कसुर भएको उल्लेख गरे छन् । उनले सो भेलामा सहभागी नहुनु सेवकलाई अनुरोधको अवज्ञा गर्ने प्रत्येक व्यक्ति कसुरदार मानिने कानुनी व्यवस्था भएतापनि सबै पक्ष सचेत हुनुपर्ने बताएका थिए ।

ट्रेड युनियन काँग्रेस विशेष सांगठनिक अभियानमा

टुडे समाचारदाता
राजविराज । नेपाल ट्रेड युनियन काँग्रेस सप्तरीले आवद्ध सबै पेशागत संघ संगठनलाई संगठित र सक्रिय बनाउने निर्णय गरेको छ । ट्रेड युनियन काँग्रेसमा आवद्ध सबै शुभेच्छुक संघसंगठनको भेला, छलफल तथा प्रशिक्षणलगायतका कार्यक्रम अभियानकै रुपमा संचालन गरिने भएको छ ।

राजविराजमा बिहीबार नेपाल ट्रेड युनियन काँग्रेस सप्तरीको प्रथम जिल्ला परिषद्मा आवद्ध संघ, संगठनका प्रतिनिधिहरूको सुभाषणमा यस्तो निर्णय गरिएको नेपाल ट्रेड युनियन काँग्रेस सप्तरीका अध्यक्ष मनोज कुमार मण्डलले जानकारी दिए । नेपाली काँग्रेसको शुभेच्छुक संस्थाको रुपमा रहेको ट्रेड युनियनको गतिविधि विगतको तुलनामा कमजोर भइ आवद्ध संघ, संगठनमा समेत असर परेको तथा अगुवाहरूमा निराशा छाएको भन्दै सहभागि वक्ताहरूले उनीहरूमा आशा जगाउन पनि भेला, छलफल र प्रशिक्षण लगायतका कार्यक्रम अभियानकै रुपमा अघि बढाउनु आवश्यक रहेको बताएका थिए । सो कार्यक्रमका प्रमुख अतिथि नेपाली काँग्रेस सप्तरीका सभापति रामदेव साहले मातहतका शुभेच्छुक संस्था बलियो भए काँग्रेस पनि बलियो हुने भन्दै ट्रेड

युनियन र सो मातहतका संघ, संगठनलाई संगठित, गतिलो बनाउन तथा उनका अगुवाहरूमा उत्साह र उर्जा थप्न आफूले सबैको सहयोग गर्ने बताए । ट्रेड युनियन काँग्रेस स्व. नेता गिरिजा प्रसाद कोइरालाले स्थापना गरेको स्मरण गर्दै उनले संगठनलाई जिवन्त राख्न आफ्नो तर्फबाट कुनै कसर बाँकी नराख्ने प्रतिवद्धता समेत जनाए । नेपाली काँग्रेस सप्तरीका सचिव सन्त कुमार मण्डलले ट्रेड युनियन काँग्रेसको सांगठनिक संरचनालाई अझ सुदृढ बनाउनु पर्ने आवश्यकता महसुस गरिएको भन्दै यसका लागि पार्टी भित्रको गुट उपगुट परित्याग गरी सबै मिलेर काम गर्नु पर्नेमा जोड दिए । जिल्ला परिषद्मा ट्रेड युनियन काँग्रेस सप्तरीका सचिव रामप्रसाद यादवले सांगठनिक

'राज्यको विकासमा घरेलु उद्योगको महत्वपूर्ण भूमिका'

टुडे समाचारदाता
मलंगवा।सर्लाहीकोमलंगवामा खाने तेल उद्योग सञ्चालनमा आएको छ । मानव स्वास्थ्यलाई ध्यानमा राखेर उपभोक्तालाई शुद्ध खाने तेल उपलब्ध गराउने उदेश्यले मलंगवा-१० स्थित जिजिस चोकमा स्नेही फुड

समेत फाइदा पुर्याउने शुद्ध तेल निकालेर उपभोक्ताहरूलाई विक्री गर्ने जनाइएको छ । सो उद्योगको उद्घाटन गर्दै प्रजिअ अधिकारीले सो उद्योग संचालनमा आएपछि किसानहरूलाई अन्य बालीसँगै तेलहन बाली

प्रोसेसिंग प्रालि सञ्चालनमा आएको छ । सो उद्योगको बिहीबार सर्लाहीका प्रमुख जिल्ला अधिकारी गोपाल कुमार अधिकारीले उद्घाटन गरेका छन् । कृष्णा कुमारी यादवले आफ्ना समुहको नाम बाट संचालनमा ल्याएको सो उद्योगमा स्थानीय किसानहरूले उत्पादन गरेको तोरी र सरसोबाट स्वास्थ्यलाई

लागउन प्रोत्साहन मिलेको बताए । प्रजिअ अधिकारीले घरेलु उद्योगको विकास र प्रवर्द्धनबाट देश विकासमा टेवा पुग्ने बताए । महिला गृहिणीहरूले घरेलु उद्योग संचालन गरेर स्वरोजगार बन्न लागेको बताए । उद्योगको दैनिक ३ सय लिटर तेल उत्पादन गर्ने क्षमता रहेको प्रोप्राइटर कृष्णा कुमारी यादवले जानकारी दिए ।

सिमल कटान गरेको आरोपमा तीन जना पक्राउ

टुडे समाचारदाता
बर्दबास । जंगली सिमलको रुख कटान गरिरहेको अवस्थामा वन कर्मचारीले तीन जनालाई पक्राउ गरेको छ । पक्राउ पर्नेमा गौशाला नगरपालिका वडा नम्बर ५ स्थित इटाटारका ५३ वर्षीय नरवीर भन्ने नन्दलाल विश्वकर्मा, गौशाला-१ स्थित रामनगर फूल चोकका ४२ वर्षे मनोजकुमार साह र गौशाला ४ रजखोरका ३१ वर्षीय जीवन सहनी रहेको माइस्थानस्थित सब डिभिजन वन कार्यालयले जनाएको छ ।

पक्राउ परेकामध्ये साह काठका ठेकेदार तथा विश्वकर्मा र सहनी मजदुर रहेको प्रारम्भिक अनुसन्धान पछि खुलेको जनाएको छ । वन गस्तीले गौशाला नगरपालिका-८ स्थित लिख टोलबाट उनीहरूले अवैध रुपमा कटान गरेको २५० क्युबिक फिट बराबरको १४ थान सिमलका काठ र नम्बर प्लेट स्पष्ट नभएको एक थान ट्रक्टर नियन्त्रणमा लिएको छ ।

लोपोन्मुख सिमल कटान गरिरहेको सूचनाको आधारमा सब डिभिजन वन प्रमुख कृष्णकुमार पटेल तथा सशस्त्र वन रक्षक कमाण्डर अवतार लामाको नेतृत्वमा

दलबलसहित बुधवार घटनास्थल पुगेको वन कर्मचारीको टोलीले उनीहरूलाई नियन्त्रणमा लिएको जनाइएको छ । वनको सुरक्षा नियन्त्रणमा रहेका काठ ठेकेदार साहले आफूले नम्बरी आवादीको रुख भएको विवशमा परेर लिख टोलका एकजना जग्गाधनीसँग ३९ हजारमा सिमलको रुख खरिद गरेको बताए । डिभिजन वन अधिकृत (डिएफओ) डिभिजन वन

बन्दुक र हरिणको मासुलगायतका बरामद

टुडे समाचारदाता
मलंगवा । सर्लाहीमा बन्दुकसहित हरिणको मासु प्रहरीले बरामद गरेको छ । वनकर्मीको टोलीले सर्लाहीको

टोलीले बिहीबार स्थानीय जानकी सामुदायिक वनका अध्यक्ष दिनेश विक र छिमेकी हरिनारायण महाराको घरबाट हरिणको मासु बरामद गरेको छ । वनका अध्यक्ष विकको घरबाट

भरुवा बन्दुकमा टाढासम्म उज्यालो फाल्ने 'टर्च लाइट' फिट गरिएकाले सो हतियार पेसेवर सिकारीले वनजन्तुको सिकार गर्न प्रयोग गर्दैआएको हुनसक्ने आशंका गरिएको उनले बताए । बरामद हतियार लालबन्दीस्थित डिभिजन वन कार्यालयमा ल्याएर थप अनुसन्धान भइरहेको डिभिजन वन अधिकृत भाले बताए । बरामद भएको हरिणको मासु डिभिजन वन कार्यालय परिसरमा खाल्डो खरेर गाडिएको छ ।

उनका छिमेकी महारा भने फरार छन् । उनीहरूको खोजी भइरहेको डिभिजन वन कार्यालय सर्लाहीले जनाएको छ । वनकर्मीले खानतलासीको क्रममा हरिनारायण महाराको बारीमा लुकाइराखिएको एक थान भरुवा बन्दुक, भरुवा बन्दुकमा प्रयोग हुने एक थान नाल र एक थान खुकुरी बरामद गरेका छन् ।

टुडे समाचारदाता
बर्दबास । विश्व पोलियो दिवसमा बर्दबासमा खुल्ला मिनि म्याराथन प्रतियोगिता सम्पन्न भएको छ । बर्दबासमा बिहीबार मिनि म्याराथन प्रतियोगिताका खेलाडीहरू जनता क्याम्पस हुँदै हमाल टोल भएर बिपी राजमार्ग भएर पुनः खुल्ला चौरमा आएर समापन भएको थियो । सो प्रतियोगितामा महिला तथा पुरुष गरेर ९५ जना धावक खेलाडीहरूको सहभागिता रहेको थियो । रोटी क्लब बर्दबासमा ९

किलोमिटरको मिनि म्याराथन प्रतियोगितामा सहभागी ९५ जनामध्ये सिन्धुलीको दुधौली नगरपालिका-१२ का ३२ वर्षीय बोधराज भट्टाई प्रथम स्थान भए । त्यस्तै बर्दबास नगरपालिका-१३ का २७ वर्षीय रोशन किडरिङले द्वितीय र बर्दबास नगरपालिका वडा नं ४ का २७ वर्षीय अमृत बस्नेतले तृतीय स्थान प्रदान गरेका छन् । पोलियो प्रति जनचेतना फैलाउने उदेश्यले भएको ९ किलोमिटर दूरीको मिनि म्याराथन प्रतियोगितामा प्रथम स्थान प्राप्त गरेका भट्टाईले ३३ मिनेटमा दूरी

तय गरेको थियो । त्यस्तै द्वितीय हुने किडरिङले ३३ मिनेट २३ सेकेण्ड तथा तृतीय हुने बस्नेतले ३६ मिनेटमा सो दूरी पार गरेको रोटी क्लब बर्दबासका अध्यक्ष विष्णु पुरीले बताए । मिनि म्याराथनमा प्रथम स्थान प्राप्त गर्नेले प्रमाणपत्र तथा १० हजार नगद, द्वितीय हुनेले ७ हजार नगद तथा प्रमाणपत्र एवं तृतीय हुनेले ५ हजार नगद तथा प्रमाणपत्र प्राप्त गरे । विजयी खेलाडीहरूलाई मधेश प्रदेशका पूर्व राज्यमन्त्री एवं प्रदेशसभा सदस्य शारदा देवी थापाले पुरस्कार प्रदान गरे ।

दीपावली गर्दा सतर्क रहौं

दीपावलीको समयमा :

- मैनबत्ती, दियो तथा विद्युतीय बत्ती प्रयोग गर्दा आगजनी हुन सक्छ,
- त्यसबाट बच्न:**
- दियो, मैनबत्ती बाल्दा आगोले टिप्ने सामान नजिक नराखौं,
- बालबालिकाले भेट्ने गरी दियो, मैनबत्ती लगायतका प्रज्वलनशील पदार्थ नराखौं,
- पर्दा वा भ्यूयाल ढोकाको नजिकै तथा काठका फर्निचरमाथि दियो तथा मैनबत्ती नबालौं,
- मैनबत्ती, दियो बालिसकेपछि ननिभेसम्म निगरानी गरौं,
- धेरै विद्युतीय बत्तिको प्रयोग गर्दा ओभरलोडका कारण विद्युत सटभई आगलागी हुन सक्छ,
- एक्सटेन्सन प्लगको क्षमताअनुसार मात्र बत्तिको प्रयोग गरौं,
- पटका तथा अन्य प्रज्वनशील वस्तुको प्रयोग नगरौं,

आगजनीबाट बचौं र बचाऔं ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड